

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร
ครั้งที่ 19/2525 (สมัยสามัญ)
วันพฤหัสบดีที่ 22 กรกฎาคม พุทธศักราช 2525
ณ ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา 9.38 นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้เมื่อเลิกประชุม 262 คน

(เนื่องจากนายบุญเท่ง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระ นายสอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎรคนที่ 1 จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : บัดนี้มีสมาชิกมาครบองค์ประชุมแล้ว ผมขอเปิดการประชุม

ระเบียบวาระที่ 1 เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ 2 รับรองรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ 4/2525 (สมัยสามัญ) วันพฤหัสบดีที่ 20 พฤษภาคม 2525 ซึ่งเจ้าหน้าที่ได้วางไว้เพื่อให้ท่านสมาชิกดูตั้งแต่วันที่ 25 กรกฎาคม 2525 จะมีสมาชิกท่านใดขอแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไขเพิ่มเติม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ถ้าไม่มีใครขอแก้ไขก็ถือว่าที่ประชุมได้รับรองรายงานการประชุม

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ 37 (2) ขอให้เปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมในลำดับต่อไปนี้ โดยให้เอาเรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วลำดับที่ 4.1 ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่...) พ.ศ. .... และลำดับที่ 4.2 ร่างพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. .... ขึ้นมาพิจารณาก่อน ทั้งนี้เพราะเหตุว่าถ้าหากสภาได้ผ่านร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้ไปแล้ว จะทำให้วุฒิสภาสามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติทั้ง 2 ฉบับนี้ประกาศใช้เป็นกฎหมายได้ ถ้าหากไม่มีการรับพิจารณาโดยด่วนแล้วกฎหมายทั้ง 2 ฉบับนี้ก็อาจจะไม่ได้รับการประกาศใช้เป็นกฎหมายขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ คุณพิชญ์ครับ

นายพิชญ์ แคนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แคนวงศ์ ความจริงก็อยากจะขออาศัยอำนาจตามข้อบังคับ ข้อ 37 เพื่อเปลี่ยนระเบียบวาระเหมือนกันแต่ว่าการเปลี่ยนระเบียบวาระนั้นมีข้อแตกต่างจากของคุณปิยะณัฐอยู่บ้าง คืออยากจะขอให้เอาร่างที่

เสนอใหม่ คือ 6.1 ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเป็นผู้เสนอขึ้นมาพิจารณา ก่อน เสร็จแล้วต่อจากนั้นก็เป็นการพิจารณา ร่างที่คณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้ว คือ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว และร่างพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว แล้วต่อจากนั้นก็ให้พิจารณาเรื่องที่ค้างพิจารณาในวาระที่ 5 ต่อไป ก็มีข้อที่แตกต่างกันกับของคุณปิยะพันธุ์อยู่เพียงแต่ว่ากระผมขอให้เอา ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ก็มีความจำเป็นที่จะต้องออกไปใช้อย่างรีบด่วนเพื่อประโยชน์ของประชาชน เช่นเดียวกัน ร่างนี้เป็นร่างที่มีสาระสำคัญอยู่เพียงสั้น ๆ เพียงมาตราเดียว ถ้าพิจารณาเรียงกันไปตามนี้กระผมก็คิดว่าจะทำให้สภาของเราได้พิจารณากฎหมายที่ค้างค้างอยู่นี้เสร็จไปได้ กระผมขอผู้รับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าเพื่อประนีประนอมกัน คุณปิยะพันธุ์ ผมคิดว่าให้เขาเอาตามนั้นครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ ของกระผมนั้นพิจารณาในวาระที่ 2 ที่ 3 ส่วนที่ท่านสมาชิกจากจังหวัดกาฬสินธุ์เสนอนั้นพิจารณาในวาระที่ 1 โอกาสที่จะเสร็จก่อนนะ ต้องวาระที่ 2 ที่ 3 ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้วครับ ถ้าพูดถึงว่าจะมาพิจารณาในวาระที่ 1 นี้ร่างพระราชบัญญัติยังเหลืออีกตั้งเยอะแยะ ซึ่งทุกฉบับก็มีความสำคัญทั้งนั้นกระผมไม่ว่า เพียงแต่ถ้าต้องการรีบด่วนก็มาต่อท้ายเรื่องที่กรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว กระผมว่าเราจะต้องคำนึงถึงว่าเรื่องไหนควรจะเสร็จก่อนกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เทียบ ๆ ครับ เอา 2 เรื่องนี้ให้เสร็จก่อนดีกว่า แล้วจะต่อกันอย่างไรก็ว่ามา เชิญครับ

นายบุญเทียม เขมาภิรัตน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมคิดว่าวันนี้ก็เป็นวันสุดท้ายของสมัยสามัญและก็เป็นปีที่ 4 ที่สภานี้ได้ทำงานมา และสมาชิกในสภาผู้แทนราษฎรก็ได้ทำงานร่วมกันมาเพื่อประโยชน์ของปวงชนชาวไทย วันนี้ก็มีข้อขัดแย้งกันเล็กน้อยในเรื่องระหว่างคุณพิชญ์ ประทานอักษรที่ต้องกล่าวนามและคุณปิยะพันธุ์ซึ่งที่จริงแล้วก็มีจุดประสงค์ร่วมกันที่จะทำประโยชน์ให้กฎหมายนั้นออกไปใช้ แต่ว่าในระดับขั้นตอนนั้นต่างกัน กระผมในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรก็อยากจะใคร่ให้ได้ประนีประนอมกันในเรื่องนี้ เพราะไมเช่นนั้นวันสุดท้ายของการประชุมก็จะจากกันไปด้วยความรู้สึกที่ไม่ค่อยจะดี กระผมเห็นว่าสิ่งที่จะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนคือกฎหมายซึ่งทางคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วจะได้นำเข้ามาพิจารณาในวาระ 2 และ 3 นั้นน่าจะสามารภให้เกิดผลบังคับใช้มากกว่าที่จะพิจารณาในวาระที่ 1 และเป็นร่างตามวาระซึ่งทางสภาก็ได้บรรจุเอาไว้เรียบร้อยแล้วเมื่อวานนี้ เพียง

แต่ว่าได้ถูกเปลี่ยนวาระไป มาวันนี้กระผมก็คิดว่าน่าที่จะได้นำขึ้นมา ส่วนทางเรื่องของทางด้าน
คุณพิชญ์ที่เสนอมานั้นถ้าจะนำมาต่อ 2 ร่างพระราชบัญญัติคือ ร่างพระราชบัญญัติล้มละลายหรือ
ร่างพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ก็จะเป็นประโยชน์มาก เพราะว่าบ่ายนี้ก็ยังพอมีเวลาถ้ายัง
คิดที่จะทำประโยชน์ให้กับประชาชนแท้จริงก็ควรจะมาประชุมกันตอนบ่ายนี้อีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณญาติครับ

นายญาติ ไหวดี (สุรินทร์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ญาติ ไหวดี ผู้แทนจังหวัด
สุรินทร์พรรคประชากรศาสตร์ ในการขอเปลี่ยนระเบียบวาระของทั้ง 2 ท่านคือ ท่านผู้แทนแห่ง
จังหวัดศรีสะเกษกับจังหวัดกาฬสินธุ์นั้นกระผมเห็นว่าควรเป็นไปตามลำดับที่เสนอ เพราะคุณ-
ปิยะฉัตร เสนอมาก่อนขอเปลี่ยนระเบียบวาระก่อนก็มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว สำหรับคุณพิชญ์แห่ง
จังหวัดกาฬสินธุ์ถึงท่านจะเป็นคนที่ 2 ก็มีผู้รับรองถูกต้องแล้ว เมื่อเป็นอย่างนี้ก็ต้องให้คนที่
เสนอก่อนแรกดำเนินการก่อนครับ มีความสำคัญเหมือน ๆ กันเป็นประโยชน์แก่ประชาชนเหมือนกัน
เหมือนกับท่าน 2 คนนี้เหมือนกับมาขอลูกสาวเราต้องการให้คนที่ขอคนแรกได้พิจารณาก่อน
ผู้ที่ขอคนที่ 2 ก็จะต้องพิจารณากลับไป จึงจะถูกต้องครับ มันต่างคนต่างรับรองเหมือน ๆ กัน
ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญคุณปิยะฉัตรครับ เอาอย่างไร

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กระผมอยากจะขอเสนอ
เหตุผลประการอีกสักเล็กน้อย คือร่างพระราชบัญญัติล้มละลายตามวาระ 4.1 นั้นก็มีเพียง 6
มาตรา ซึ่งสั้น ๆ ทั้งนั้น ส่วนร่างพระราชบัญญัติตามลำดับ 4.1 สภาการเหมืองแร่ก็เป็นร่าง
พระราชบัญญัติของรัฐบาลซึ่งได้แถลงว่าเป็นเรื่องรีบด่วนเหมือนกัน กระผมไม่เข้าใจนะครับว่า
เวลานี้สมาชิกฝ่ายซึ่งไม่ร่วมรัฐบาลนี้ต้องการจะช่วยเหลือรัฐบาล แต่รัฐบาลเองไม่ทราบว่า
เอาอย่างไรกันนี้ครับท่านต้องการให้เราให้ความร่วมมือกันหรือไม่ ถ้าต้องการกระผมก็ยินดี
พร้อมที่จะร่วมกันทำประโยชน์ให้กับบ้านเมือง แต่รัฐบาลเห็นว่ารัฐบาลต้องการเอาอะไรก็จะ
ต้องเอาอย่างนั้นละก็ กระผมก็คิดว่ามันค่อนข้างจะเหลือเกินไปนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่เป็นไรครับ มันเป็นเรื่องของ
เราเองครับ ไม่ต้องคุณพิชญ์ ผมคิดว่าเอาต่อของคุณปิยะฉัตร 4.2 ดีกว่าครับ

นายพิชญ์ แตนวงศ์ (กาฬสินธุ์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม พิชญ์ แตนวงศ์
ความจริงกระผมก็อยากจะรอมขอมนะครับ กระผมเองก็อยากจะรอมขอมเพื่อประโยชน์ของชาติ
เช่นเดียวกัน แล้วเมื่อวานนี้ทางฝ่ายพวกกระผมนี้ก็ได้รับรอมขอมจนกระทั่งให้ยุติของทางฝ่ายค้าน
นั้นได้เข้ามาพิจารณาทั้งวัน สำหรับวันนี้ครับกระผมเองก็มีเหตุผลดังที่ได้กราบเรียนแล้วว่า
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมนั้น ซึ่งเป็นเรื่องซึ่งกระผมคิดว่าทาง
รัฐบาลนั้นอยากจะให้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ 3 วาระ โดยใช้กรรมวิธีการเต็มสภา
ซึ่งมีมาตราที่จะพิจารณาอยู่เพียงมาตราเดียวเท่านั้น แล้วก็ข้อความสั้น ๆ แล้วต่อจากนั้นก็

ต้องพิจารณาพระราชบัญญัติล้มละลายของคุณปิยะพันธุ์และสภาการเหมืองแร่ของรัฐบาล ซึ่งกระผมคิดว่าในการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลายนั้นก็คงจะต้องมีผู้แปรญัตติมากก็คงจะต้องให้ - เวลาอันนี้คิดถึงเวลาในการพิจารณา ความสำคัญของกฎหมายนั้นมีความสำคัญเหมือนกันทุกฉบับ - ละครับ เพราะฉะนั้น กระผมก็ขอยืนยันและขอให้ลงมติครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ผมจะขอมติแล้วนะครับ คุณปิยะพันธุ์ ท่านเสนอออกขอเปลี่ยนระเบียบวาระการประชุมว่าเอา 4.1, 4.2 มาพิจารณาก่อนนะครับ ที่นี้คุณพิชัญ แคนวงศ์ ก็เสนอว่า ควรจะเอา 6.1 มาพิจารณาก่อน แล้วค่อยไปเป็น 4.1, 4.2 นะครับ ฉะนั้นผมอยากจะถามมติเลยนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะทำเอา 6.1 มาพิจารณาก่อน แล้วก็เอา 4.1 , 4.2 ต่อ ซึ่งคุณพิชัญ แคนวงศ์เป็นผู้เสนอ ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 78 ท่าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะทำพิจารณาของ คุณ-ปิยะพันธุ์ 4.1, 4.2 พิจารณาก่อน ขอให้ยกมือขึ้นครับ

(มีสมาชิกยกมือ 41 ท่าน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นควรเปลี่ยนระเบียบวาระตามคุณพิชัญ แคนวงศ์ มี 78 ท่าน เห็นควรพิจารณาตามคุณปิยะพันธุ์มี 41 ท่าน ฉะนั้นก็เอาของคุณพิชัญ แคนวงศ์ ขึ้นพิจารณา 6.1 พิจารณาก่อนครับ

ขอเชิญท่านรัฐมนตรีแถลงครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ
รัฐบาลขอเสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

.....

หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเพื่อให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรมมีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษาของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งในท้องที่
อำเภอเพื่อพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการชั่วคราว และให้ศาลดังกล่าวมีเขตอำนาจในท้องที่
อำเภออื่นที่อยู่ใกล้เคียงด้วย

เหตุผล โดยที่บทบัญญัติแห่งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่ใช้อยู่ในปัจจุบันได้ให้อำนาจ-
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมไว้จำกัดแต่เฉพาะที่จะสั่งให้ผู้พิพากษาของศาลจังหวัดไปนั่ง -
เป็นศาล ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งท้องที่ เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอ
ชั่วคราว ทำให้เกิดความขัดข้องในด้านอาคารสถานที่และไม่สามารถอำนวยความสะดวกแก่
ประชาชนได้อย่างเต็มที่สมตามความมุ่งหมาย สมควรแก้ไขให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม
มีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษาของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่งนอกจากที่ว่าการ
อำเภอแห่งท้องที่เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีเป็นการชั่วคราวได้ด้วย และให้มีอำนาจกำหนดให้ศาล
ดังกล่าวมีเขตอำนาจในท้องที่อำเภออื่นที่อยู่ใกล้เคียงด้วย อันจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่
ประชาชนในการติดต่อกับศาล จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ท่านประธานที่เคารพ กระผมใคร่ขอกราบเรียนเพิ่มเติมว่า มูลเหตุที่มีการเสนอกฎหมาย
ฉบับนี้เพราะเหตุว่าได้เกิดความขัดข้อง ในกรณีที่กระทรวงยุติธรรมได้จัดตั้งศาลเคลื่อนที่ขึ้น
เพราะเหตุว่าให้มีอำเภอท้องที่ในหลายจังหวัดควรจะได้รับบริการจากศาลท้องที่ที่ตั้งขึ้นในอำเภอ
ที่ใกล้เคียง แต่ในบทบัญญัติของพระธรรมนูญศาลยุติธรรมไม่อาจกระทำได้ เพราะเหตุว่าได้
จำกัดแต่เฉพาะอำเภอเท่านั้นถ้าหากว่าได้มีการแก้ไขกฎหมายฉบับนี้แล้วจะเป็นการเอื้ออำนวยความสะดวก
ในการที่ประชาชนในท้องที่ใกล้เคียงกับที่ตั้งศาลท้องที่จะได้รับบริการจากศาลเคลื่อนที่ด้วย
กระผมขอชี้แจงขึ้นต้นแค่นี้ครับ

นายธำรง ธารเสนา (ขอนแก่น) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผม...ธำรง
ธารเสนา จากขอนแก่น พรศประหารราษฎร ท่านประธานครับ กระผมขอสนับสนุนร่างพระราช
บัญญัติฉบับนี้ จากข้อเท็จจริงที่กระผมอยากจะกราบเรียนต่อท่านประธานและเพื่อนสมาชิกผู้ทรง-
เกียรติทั้งหลายให้ทราบ นั่นก็คือที่จังหวัดของกระผมได้มีศาลเคลื่อนที่ที่อำเภอพล จังหวัด-
ขอนแก่น ทั้ง ๆ ที่อำเภอพลนี้เป็นอำเภอใหญ่และเป็นอำเภอที่เจริญแล้วมีเทศบาลปกครองใน
เขตเทศบาล แต่กลับมีศาลเคลื่อนที่อำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนในเขตท้องที่อำเภอพล
ซึ่งอยู่ห่างจากจังหวัดขอนแก่นเพียง 74 กิโลเมตร แต่ยังมีอีก 3 อำเภอครับ ในเขตจังหวัด-
ขอนแก่นนั้น ซึ่งเป็นเขตทุรกันดาร อยู่ห่างไกลจากตัวจังหวัด เช่นอำเภอหนองสองห้อง ซึ่งอยู่

ห่างออกไปอีกถึง 35 กิโลเมตร อำเภอบางน้อย อยู่ห่างออกไปอีกถึง 40 กิโลเมตร และกิ่ง-
อำเภอบางใหญ่ ห่างออกไปอีก 25 กิโลเมตร เพราะฉะนั้นประชาชนที่อยู่ไกลแทนที่จะได้รับ
ความสะดวกจากการที่ตั้งศาลเคลื่อนที่กลับไม่ได้รับความสะดวกและอำเภอเหล่านี้จะไปตัวจังหวัด
ขอนแก่นก็ต้องผ่านตัวอำเภอบางน้อย ท่านประธานครับลองคิดดูซิครับ คนอยู่ไกลกลับต้องเดินทาง
ไกลผ่านศาลที่ตั้งอยู่ไปหาตัวจังหวัด ซึ่งเป็นที่ตั้งศาลจังหวัด ส่วนคนอยู่ไกลไปมาสะดวกกลับมี
ศาลเคลื่อนที่ เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้ประชาชนได้เรียกร้องกันมานานหลายปีแล้วแต่ก็ไม่มี การ
แก้ แม้แต่ตัวกรมเองก็เคยเสนอกฎหมายเพื่อให้อำนาจศาลเคลื่อนที่อำเภอบางน้อยให้มีอำนาจ
ครอบคลุมไปถึงอำเภอบางน้อย อำเภอบางใหญ่ และอำเภอบางน้อยสองห้อง แต่ก็ติดขัดที่ว่า
กฎหมายที่กรมเสนอนั้นเป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน ทางรัฐบาลไม่ให้คำรับรอง เพราะ
ฉะนั้นกฎหมายของกรมจึงตกไปก็เคยแล้วค่อยเล่า ฝ่าฝืนและวันนี้เป็นโอกาสที่ดีที่ท่านรัฐ-
มนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมหรือคณะรัฐบาลได้เห็นความจำเป็นและเสนอกฎหมายฉบับนี้มา -
กรมจึงเห็นชอบด้วยและขอสนับสนุนอย่างเต็มที่ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญคุณปิยะพันธุ์ครับ

นายปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์ (ศรีสะเกษ) : ท่านประธานครับ กรม ปิยะพันธุ์ วัชรภรณ์
จากจังหวัดศรีสะเกษ กรมที่เพิ่งเข้าใจตัวเองว่าทำไมฝ่ายรัฐบาลถึงต้องการที่จะให้มี
การพิจารณาร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้โดยรีบด่วน ทั้งนี้เพื่อเป็นการที่จะสร้างอำนาจของฝ่าย-
บริหารเพิ่มเติมมากขึ้น ท่านรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมซึ่งกรมก็ยังคิดว่าท่านยุติธรรมอยู่กำลัง
ต้องการที่จะมีอำนาจมากขึ้นในการที่จะมีคำสั่งกำหนดเขตอำนาจของศาล ขอกราบเรียนท่าน-
ประธานนะครับว่า กรมจะจัดตั้งศาลขึ้นได้นี้จะต้องออกเป็นพระราชบัญญัติเพื่อกำหนดเขตให้รู้ว่า
อำนาจในการที่จะพิจารณานั้นขอบข่ายอยู่เพียงประการใด แต่ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้คำสั่ง
ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมจะกำหนดได้ว่าท้องที่ไหนบ้างจะให้อยู่ในเขตอำนาจของ-
ศาลที่จะส่งไปพิจารณา ความสับสนจะเกิดขึ้นกับประชาชน เพราะไม่รู้จะไปขึ้นศาลไหน แล้วก็
ไม่รู้ที่ท่านตั้งศาลไหนที่ส่งออกไปนั่งที่ไหนแล้วก็จะให้พิจารณาถึงอำเภอใดบ้าง กรมเองค่อนข้าง
ข้างที่จะไม่เห็นด้วยกับการจัดตั้งศาลเคลื่อนที่ เพราะเหตุว่าความสะดวกของประชาชนที่ได้รับ
เพียงกลุ่มหนึ่งกับความยากลำบากความสับสนแล้วก็สิ่งที่ไม่คุ้มค่านั้นเกิดขึ้น ซึ่งกระทรวงยุติธรรม
เองก็พิจารณาเห็นปัญหานี้แล้ว กรมได้รับฟังคำปรารภจากท่านผู้พิพากษาหลายแห่งที่ออกไป
ดำเนินการศาลเคลื่อนที่ว่าการใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองไปนั้นไม่คุ้มค่ากับสิ่งที่ได้รับ จริงอยู่ประชาชน
เขาต้องการจะแสวงหาความยุติธรรม ความสะดวกนั้นย่อมน่าจะได้รับ แต่คนที่เขาชวนเขาหา
ความยุติธรรมนั้นมีเพียงกลุ่มเดียว แต่คนอีกเป็นจำนวนมากจะต้องรับภาระเกี่ยวกับเรื่องการใช้
จ่ายไม่ว่าจะเป็นเบี้ยเลี้ยงงบประมาณต่าง ๆ นั้นจะต้องใช้จ่ายจากเงินภาษีอากรซึ่งไม่ได้เกี่ยว
ข้องกับคู่ความในคดีด้วยการสั่งผู้พิพากษาออกไปดำเนินการพิจารณานอกห้องที่ก็ต้องจ่ายเงิน-
เบี้ยเลี้ยงให้ แล้วก็เจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ก็จะต้องจัดงบประมาณให้ เพราะฉะนั้นกรมเห็นว่าถึง

แม้ว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้จะไม่ต้องมาแก้ไขกันแต่อย่างใด กระบวนการยุติธรรมก็ดำเนินการไปได้โดยเรียบร้อยถูกต้องสมบูรณ์ที่อยู่แล้ว เพราะฉะนั้นกระผมจึงไม่เห็นด้วยที่จะให้มีการพิจารณาและรับหลักการในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ ขอบพระคุณ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดชุมพร พรรคกิจสังคม กระผมขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างยิ่ง ซึ่งเราจะสังเกตเห็นว่าคดีที่ขึ้นแก่ศาลแขวงนั้นก็คือ คดีเล็กน้อยหรือคดีโมเสราเร่ เช่นมีโทษปรับหรือโทษจำคุกเพียงเล็กน้อย ในกรณีความผิดซึ่งน่าจะได้มีการพิพากษาโทษไปโดยรวดเร็วภายใน 24 ชั่วโมง หรือภายในเมื่อไปถึงโรงพัก ผู้พิพากษาออกนั่งทำการและตัดสินคดีไปได้เลยกรณีเช่นนี้จะเป็นประโยชน์แก่ความรวดเร็วแล้วก็จะเป็นประโยชน์กับประชาชนซึ่งจะต้องโทษหรือว่ากระทำความผิดอันเล็ก ๆ น้อย ๆ เหล่านั้น เช่นความผิดทางด้านจราจรเหล่านี้เป็นต้นในอนาคต ซึ่งกระผมคิดว่าเป็นความก้าวหน้าอย่างยิ่งของกระบวนการยุติธรรมในการที่จะได้มีการแก้ไขตั้งแต่มาตรา 3 ของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ เพราะจะทำให้กระบวนการยุติธรรมของเรานั้นจะมีความรวดเร็วขึ้น และเป็นประโยชน์ต่อประชาชนผู้ที่จะต้องติดต่อกับโรงศาลในคดีเกี่ยวกับความผิดเล็ก ๆ น้อย ๆ ดังที่เราเคยได้ยินได้ทราบกันมาในต่างประเทศ กระผมคิดว่าเป็นพระราชบัญญัติที่สมควรจะสนับสนุน และเป็นประโยชน์อันยิ่งใหญ่ และเป็นความคืบหน้าก้าวหน้าของกระทรวงยุติธรรมที่จะได้กระทำไปเช่นนี้ กระผมจึงขอสนับสนุนร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เป็นอย่างเต็มที่เลยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณผันครับ

นายผัน บุญชิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ผัน บุญชิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอสนับสนุนกฎหมายฉบับนี้ กฎหมายฉบับนี้เป็นการพัฒนาความยุติธรรม โดยหลักที่ว่าเรานำความยุติธรรมไปสู่ประชาชนซึ่งอยู่ห่างไกลเพื่อเขาจะได้รับความยุติธรรมรวดเร็วสะดวกยิ่งขึ้น นี่คือหลัก กฎหมายฉบับนี้ได้พัฒนาตามหลักที่กระผมได้กราบเรียนต่อท่านประธานแล้ว อย่างที่ท่านผู้มีเกียรติแห่งจังหวัดศรีสะเกษบอกว่า ขณะนี้กระบวนการยุติธรรมดำเนินไปด้วยความเรียบร้อยอยู่แล้ว กระผมขอประทานกราบเรียนต่อท่านประธานว่า ยังมีหลายห้องที่ที่อยู่ห่างไกล และข้ามศาลชั่วคราวไปสู่ศาลจังหวัด อย่างนี้จะเรียกว่าได้รับความยุติธรรมและเรียบร้อยได้อย่างไร กระผมแปลกใจว่าพรรคประชากรศาสตร์ 2 ท่านมีความเห็นไม่สอดคล้องต้องกัน กระผมขอประทานกราบเรียนว่า กระผมเห็นด้วยอย่างยิ่งกับท่านผู้แทนจังหวัดขอนแก่น ขอโทษ คือ คุณธำรง ธารเสนา ขอประทานกราบเรียนเพียงเท่านี้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเชวงศักดิ์ครับ

นายเชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เชวงศักดิ์ เศรษฐมาตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ที่ทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม

โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการแก้ไขมาตรา 5 นั้น กระผมอยากจะประทานกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้ เพื่อทำความเข้าใจก่อนว่ากฎหมายฉบับนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อประชาชนในการขึ้นโรงขึ้นศาลเกี่ยวกับคดีความหรือไม่ กระผมอยากจะเรียนทำความเข้าใจก่อนว่า ในพระธรรมนูญเดิมนั้น มาตรา 5 เขาให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสามารถที่จะสั่งให้ผู้พิพากษาในศาลจังหวัดออกไปนั่งพิจารณาในอำเภอใดอำเภอหนึ่งซึ่งเป็นเขตกันดารหรือห่างไกลจากศาลจังหวัดทำการพิจารณาพิพากษาเหมือนกับองค์คณะของศาลจังหวัด ซึ่งในขณะที่ออกไปนั่งนั้น ท่านผู้เป็นประธานครับ ผู้พิพากษาจะมีอำนาจพิจารณาคดีความไม่ว่าคดีแพ่งและอาญา เฉพาะในเขตตัวอำเภอเท่านั้น ท่าน ถ้าหากได้มีการแก้ไขตามมาตรา 5 โดยมติของคณะรัฐมนตรี*นี้แล้วจะเกิดผลประโยชน์อย่างมหาศาลในการบริการประชาชนในด้านคดีความเพิ่มขึ้น กระผมขอยกตัวอย่างเช่น ถ้าหากสมมุติว่าตามพระธรรมนูญศาลเดิม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมสั่งให้ศาลจังหวัดอุบลราชธานี คือผู้พิพากษาจังหวัดอุบลราชธานีไปนั่งพิจารณาคดีที่อำเภอน้ำยืน ก็จะพิจารณาคดีความเขตอำเภอน้ำยืน คือตำบลต่าง ๆ ขึ้นสังกัดในเขตอำเภอน้ำยืนเท่านั้น ถ้าหากแก้ไขตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ครบ มาตรา 5 แล้วก็จะทำให้อำเภอน้ำยืนจะหลวดยซึ่งอยู่ใกล้ ๆ กับอำเภอน้ำยืนซึ่งห่างไกลกันเพียง 30 กิโลเมตรก็จะมีโอกาสเข้ามาพิจารณาคดี ดำเนินคดีในศาลอำเภอน้ำยืนได้ แทนที่จะเดินทางไปพิจารณาคดีในศาลจังหวัดอุบลราชธานีซึ่งเป็นระยะทาง 80 หรือ 90 กิโลเมตร เพราะฉะนั้นการแก้ไขกฎหมายนี้กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า เป็นความคิดก้าวหน้าของรัฐบาล เป็นความสำนึกของกระทรวงยุติธรรมที่ต้องการอยากเอื้ออำนวยให้ความสะดวกกับประชาชนผู้ยากจน แต่เป็นคดีความขึ้นโรงศาลเพื่อเป็นการประหยัดค่าใช้จ่าย เป็นการลดช่องว่างของคนรวย คนจนเห็นได้อย่างชัดเจน และประการที่สำคัญที่สุดก็คือ เป็นการแก้ภาพพจน์ของศาลว่า ศาลไม่ใช่ศาลพระภูมิ ศาลจะต้องเป็นศาลที่จะต้องคำนึงถึงความทุกข์ยากของราษฎรมีความจำเป็นจะต้องเคลื่อนที่ไปทุกหนทุกแห่ง ไม่จำเป็นจะต้องไปนั่งอยู่ที่ว่าการอำเภอ หรือสถานีตำรวจ จะไปนั่งอยู่ศาลาการเปรียญก็ได้ เพื่ออำนวยความสะดวกให้กับประชาชนที่มีคดีความ ซึ่งกระผมเห็นว่าเป็นเจตนาดีของรัฐบาล ซึ่งสมควรที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแห่งสภาฯ ซึ่งเป็นคนของประชาชนจะให้การสนับสนุนอย่างกว้างขวาง กระผมจึงเห็นด้วยทุกประการ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เชิญ

นายวิชิต ศุขะวิริยะ (จันทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม วิชิต ศุขะวิริยะ ผู้แทนราษฎรจังหวัดจันทบุรี พรรคชาติประชาธิปไตยครับ กระผมได้ตรวจดูพระราชบัญญัติฉบับนี้แล้วนะครับ กระผมก็มีความคิดเห็นในทางที่จะสนับสนุนครับ เวลานี้ประชาชนทั่วไปได้รับความยากลำบากในการที่จะมาศาลนี้นะครับ แล้วก็การมีคดีความในศาลนั้นไม่ใช่ระยะเวลาสั้น ๆ

*ตามร่าง พรบ.นี้ ให้เป็นอำนาจของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ไม่ต้องเป็นมติของคณะรัฐมนตรี

บางที่เป็นปีกยังไม่สามารถที่จะตัดสินใจได้ นะครับ เพราะฉะนั้นที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวง-
ยุติธรรมท่านมีความคิดอย่างนี้ กระผมขอสนับสนุนครับ และก็เป็นการก้าวหน้า กระผมอยากจะ
ให้คดีในศาลต่าง ๆ นี้ได้พิจารณาโดยรวดเร็ว นะครับ ควรจะพิจารณาให้มันเสร็จภายใน
เดือน 2 เดือน ท่านลองคิดซิครับ เวลานี้ประชาชนที่อยากจนในชนบทนะครับ ต้องขายไร่ขายนา
มาให้กับนายความหมด เขาได้รับความเดือดร้อนอยากจนเหลือเกินครับ เรื่องนี้เป็นเรื่องที่
กระผมเองเคยเป็นผู้ว่าราชการจังหวัดมา เป็นนายอำเภอมากระผมก็ค่อนข้างสนใจเหลือเกินนะ
ครับว่าประชาชนนี้เขาได้รับความเดือดร้อนเหลือเกิน และกระทรวงยุติธรรมนี้ล่าช้าที่สุดกว่า
กระทรวงทั้งหลาย นะครับ ในการที่จะพัฒนางานให้มันเจริญก้าวหน้าขึ้นไป นะครับ กระผมมีความ
ยินดีและก็ขอชมเชยท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมอย่างมาก นะครับ แต่กระผมมีความ
เห็นว่าอำนาจที่จะให้กับท่านรัฐมนตรีนั้น เป็นอำนาจที่ยังยากในทางปฏิบัติอยู่มาก นะครับ งานนี้ -
เป็นเพียงว่าเหมือนกับสั่งให้ข้าราชการคนหนึ่งไปทำงานที่ใดที่หนึ่งนั้นจำเป็นหรือครับที่จะต้อง-
ให้รัฐมนตรีเป็นผู้สั่ง นะครับ ในจังหวัดต่าง ๆ หรือในเขตต่าง ๆ นี้เรามีอธิบดี ผู้พิพากษาอยู่
นะครับซึ่งเขารู้ข้อเท็จจริงดี ทำไมไม่มอบอำนาจนี้ให้กับอธิบดี ผู้พิพากษาประจำแต่ละเขตนั้นนะ
ครับ กระผมมีความเห็นว่าควรจะอนุญาตให้เขา มันเป็นเรื่องง่าย ๆ เป็นเรื่องที่พิจารณาโดย
ใกล้ชิดเพียงแต่จะสั่งให้ผู้พิพากษานี้ไปทำงานที่ไหน ทำไมครับถึงจะต้องเป็นอำนาจของรัฐมนตรี
หรือครับ กระผมขอฝากความคิดอันนี้ด้วยนะครับว่าหรืออย่างน้อยก็แค่ปลัดกระทรวงหรืออะไรนี้-
นะครับ หรือประธานศาลฎีกานี้จะดีกว่ามอบอำนาจให้กับท่านรัฐมนตรีนะครับ กระผมก็ขอกราบ-
เรียนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมท่านก็มีความก้าวหน้า ท่านก็มีความปรารถนาที่จะ
อำนวยความสะดวกแก่ประชาชน กระผมขอกราบเรียนว่าท่านพิจารณาให้มันง่ายและสะดวกขึ้น
กว่านี้จะได้หรือไม่ครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับ

นายวัชร ประภาพัฒน์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผม วัชร
ประภาพัฒน์ กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย ตามที่รัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติแก้ไข
พระธรรมนูญศาลยุติธรรมมานั้นโดยหลักการแล้วผมไม่ขัดข้องนะครับ แต่ผมขอตั้งรัฐบาลสักเล็ก-
น้อย กระทรวงยุติธรรมเองนั้นเวลานี้ถ้าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เคยขึ้นศาลหรือว่าเคยมีอาชีพ
เป็นนายความจะมีความรู้สึกครับว่า เวลานี้ผู้พิพากษานะวิงวอกอย่างกับหญิงติดเบอร์อยู่แล้ว
องค์คณะมี 3 คน แต่ปรากฏว่านั่งคนเดียวคิดขึ้นหลวม ผมไม่ทราบว่าการกระทรวงยุติธรรมเวลานี้
พัฒนาอัตรากำลังของผู้พิพากษาเพิ่มขึ้นแค่ไหนและมีอัตราค้างที่จะต้องบรรจุเพิ่มเติมมาน้อยแค-
ไหน แต่ละปีแต่ละงวคนนั้นสอบได้ 10-20 คน แล้วจะไปพออะไรกับอัตรากำลังที่จะต้องเตรียม
การในสำหรับปีต่อ ๆ ไป ซึ่งมีคดีความเพิ่มขึ้นมากมายในหลักการที่จะแก้ไขให้มีในท่านองเป็น
ศาลเคลื่อนที่นี้ผมคิดว่าวิธีปฏิบัติอาจจะทำได้ยาก กว่าจจะรายงานมาถึงรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
ยุติธรรม ผมว่าอาจจะช้าเกินการณ์ไปเสียแล้วก็ได้ ผมขอตั้งครับถ้าหลักการเป็นอย่างนี้แล้ว

กระทรวงยุติธรรมควรเตรียมคนให้พร้อม การคมนาคมที่ดี การจัดพาหนะที่ดีก็เตรียมการต่าง ๆ เกี่ยวกับการดำเนินคดีนั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งและกรณีที่จะให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเป็นคนอนุมัตินั้นผมยังไม่เห็นด้วย ควรจะเป็นอธิบดีผู้พิพากษาภาคแต่ละภาคซึ่งอยู่ใกล้ชิดคดีในท้องถิ่นเป็นผู้อนุมัติจะดีกว่า ผมขอตั้งแต่วันที่ก่อนจะรับ ขอบพระคุณ เดี่ยวผมขอพียงทางรัฐบาลแถลงลักษณะคดีแล้วผมจะมีอะไรพูดอีก ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ เชิญคุณบุญเรือง

นายบุญเรือง ถาวรสวัสดิ์ (ขอนแก่น) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม บุญเรือง ถาวรสวัสดิ์ จากขอนแก่น พรรคพลังใหม่ ตามที่ทางรัฐบาลได้เสนอหลักการร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรมที่เสนอเข้าสู่สภาฯ โดยความเป็นจริงแล้วกระผมก็เคยเสนอร่างพระราชบัญญัติในลักษณะนี้มาครั้งหนึ่ง แต่กรรมวิธีการพิจารณาร่างก็ให้ตกไปทั้ง ๆ ที่เมื่อกระผมได้มาอ่านร่างของทางรัฐบาลแล้ว ก็เกือบจะเหมือนกันทุกเนื้อถ้อยกระหังความ แต่ไม่เป็นไรครับก็เป็นเจตนาที่ร่วมกันไม่ว่าจะเป็นทางพรรคพลังใหม่ เสนอหรือทางรัฐบาลเสนอ ความจริงนั้นการเสนอร่างพระราชบัญญัติลักษณะนี้เข้ามานั้น โดยหลักการแล้วเป็นการเอื้ออำนวยประโยชน์ให้แก่ประชาชนผู้ซึ่งประสบความเดือดร้อนจากปัญหาเรื่องชั้นโรงชั้นศาล ซึ่งกระผมก็ได้แถลงมาแล้วครั้งหนึ่ง ในการแก้ไขมาตรา 5 ก็ใครที่จะให้ทางรัฐบาลหรือทางศาลได้พิจารณาโดยถ่วงแท้ ถึงสถานที่ต่าง ๆ ที่ทางกระทรวงยุติธรรมจะส่งให้ไปนั่งพิจารณาคดีในลักษณะของการเป็นศาลเคลื่อนที่ เท่าที่กระผมได้สดับรับฟังและได้ศึกษาปัญหาต่าง ๆ จากทางท่านผู้พิพากษาก็ดี จากทางสถานที่ที่ไปนั่งเป็นศาลก็ดีก็ปรากฏว่าที่ว่าการของอำเภอต่าง ๆ นั้น ท่านนายอำเภอหรือท่านปลัดอำเภอ ท่านก็เรียกร้องต้องการว่า ถ้าทางกระทรวงยุติธรรมจะได้พิจารณาขยายขยายโดยการสั่งการให้ไปนั่งพิจารณาคดีตามสถานที่ที่เหมาะสมซึ่งว่างอยู่เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นศาลว่าการเทศบาล หอประชุม หรือสถานที่แห่งใดแห่งหนึ่งที่เหมาะสมกว่าที่ว่าการอำเภอนั้น ก็จะเป็นการสะดวกแก่การให้ความสะดวกกับประชาชนเกี่ยวกับโรงศาลสะดวกต่อผู้พิพากษาที่จะมานั่งเป็นศาลด้วย นี่ก็คือความรู้สึกอย่างหนึ่งของผู้ใช้ที่ว่าการอำเภอ เพราะฉะนั้นการเสนอแก้ไขมาตราดังกล่าวนั้น จึงเป็นความสอดคล้องกับข้อเท็จจริง ซึ่งเป็นความเรียกร้องต้องการของประชาชนและของเจ้าหน้าที่ในท้องถิ่นอยู่แล้ว ทางกระผมและพรรคพลังใหม่จึงขอสนับสนุนว่า แก้ไขพระธรรมนูญศาลฉบับนี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายมารุต บุนนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบคุณความคิดเห็นของท่านสมาชิกที่ได้ตั้งและที่ไม่เห็นด้วย โดยเหตุผลของท่านแล้ว ท่านที่ได้สนับสนุนโดยเหตุผลจากข้อเท็จจริงที่ปรากฏอยู่ กระผมขอกราบเรียนชี้แจงสั้น ๆ ด้วย

ในประเด็นแรกที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติท่านหนึ่งได้กล่าวว่า การที่มีการแก้ไขกฎหมายนั้น เพื่อเป็นการสร้างฐานอำนาจของฝ่ายบริหารนั้น กระผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า ทางรัฐบาล

ไม่ได้มีเจตนาเช่นนั้น เพราะเหตุว่าตามมาตรา 5 ของพระธรรมนูญศาลยุติธรรมเดิมนั้น ซึ่งขณะนั้นยังใช้อยู่ ได้ให้อำนาจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมที่จะสั่งให้ผู้พิพากษานายเดี่ยวหรือหลายนายออกไปนั่งทำการยังที่ว่าการอำเภอท้องที่ใดท้องที่หนึ่งใดอยู่แล้ว ตามที่ท่านสมาชิกแห่งจังหวัดอุบลราชธานีได้ชี้แจงแล้ว จากข้อเท็จจริงที่กระผมได้มารับหน้าที่นั้นได้เดินทางไปทั่วราชอาณาจักร ได้พบสภาพความเป็นจริงว่า ได้เกิดความขัดข้องหลายประการ ในกรณีที่ได้มีศาลเคลื่อนที่อยู่แล้ว แต่ราษฎรในท้องที่อำเภอใกล้เคียงไม่สามารถที่จะรับบริการจากศาลเคลื่อนที่นั้นได้ จะต้องเดินทางเข้ามาสู่ตัวอำเภอเมืองฯ เช่น ที่จังหวัดขอนแก่นที่อำเภอหนองแวงใหญ่ กิ่งอำเภอหนองแวงใหญ่ อำเภอหนองแวงน้อย เป็นต้น ซึ่งอยู่ใกล้กับอำเภอพลที่มีศาลเคลื่อนที่ตั้งอยู่แล้ว แต่ไม่สามารถจะได้รับการบริการจากศาลได้ ต้องเดินทางมายังอำเภอเมืองฯได้รับความลำบาก จึงมีการแก้ไขสถานการณ์ซึ่งควรจะเป็นเช่นนั้น สำหรับข้อทักท้วงของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กล่าวว่า ควรจะให้อำนาจอธิบดีผู้พิพากษาศาลนั้น ในหลักการก็จะต้องพิจารณากันในโอกาสต่อไป เพราะเหตุว่าได้มีกฎหมายหลายฉบับ เช่นประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง ประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา รวมทั้งพระธรรมนูญศาลยุติธรรมได้ให้อำนาจรัฐมนตรีไว้โดยเฉพาะ ถ้าหากว่าจะแก้ไขให้อำนาจของอธิบดีภาค ก็จะต้องแก้ไขฐานต่าง ๆ ในการสั่ง แม้แต่ประธานศาลฎีกาเองและบุคคลที่มีตำแหน่งในกระบวนการยุติธรรมอีกหลายตำแหน่ง ซึ่งเป็นเรื่องจะต้องพิจารณาในโอกาสต่อไป ในชั้นนี้จึงจำเป็นต้องแก้ไขให้เหมือนอย่างที่พระธรรมนูญศาลยุติธรรมได้บัญญัติอยู่ในขณะนี้

ส่วนท่านที่ได้กล่าวถึงว่าการกระทรวงยุติธรรมพร้อมหรือยังที่จะจัดอัตรากำลังเช่นนั้น กระผมขอชี้แจงว่า กระทรวงยุติธรรมนั้นมีอัตราผู้พิพากษาอยู่ทั่วประเทศประมาณ 900 คนเศษ ได้กระทำไปตามกำลังที่มีอยู่ การที่ได้สั่งให้ท่านผู้พิพากษาท่านใดท่านหนึ่งออกไปทำหน้าที่ทำศาลเคลื่อนที่นั้น เป็นการบริการให้กับประชาชนเท่าที่งบประมาณเราจะกระทำได้ โดยแท้ที่จริงนั้นเป็นเรื่องที่ควรจะต้องตั้งศาลเพิ่มขึ้นให้มากกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ แต่โดยที่ก้ำกึ่งเงินของรัฐบาลและสภาพของบ้านเมืองขณะนี้เราไม่อาจกระทำได้ การตั้งศาลเคลื่อนที่และให้ผู้พิพากษาออกไปอำนวยความสะดวกให้กับประชาชน จึงเป็นการแก้ไขสถานการณ์เท่าที่จะกระทำได้ เพื่อประโยชน์ของประชาชนส่วนใหญ่สำหรับจำนวนผู้พิพากษานั้นกระผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า ขณะนี้เรามีเพิ่มขึ้นมากทุกปี เมื่อปีที่แล้วได้มีเพิ่มขึ้นประมาณ 58 ท่านด้วยกัน ขณะนี้ได้มีการสอบผู้พิพากษาและเข้าใจว่าจะมีเพิ่มขึ้นมากในอัตราเท่าเทียมหรือมากกว่าปีที่แล้ว ซึ่งจะต้องคำนึงถึงคุณภาพด้วย สำหรับจำนวนคดีที่ค้างอยู่ที่ทั่วประเทศนั้นกระผมขอเรียนด้วยความเคารพว่า ถึงแม้ว่าจำนวนคดีเราจะมีจำนวนมากหลายหมื่นคดีทั่วประเทศ จำนวนผู้พิพากษามีจำนวน 500 ท่านเศษ แต่เราสามารถทำคดีเสร็จ ค้างอยู่ไม่ถึง 5 เพอร์เซ็นต์ทั่วประเทศจากในจำนวนปี 2524 จึงขอกราบเรียนด้วยความเคารพว่าถึงแม้ว่ากำลังคนเราจะน้อย งบประมาณเราจะน้อย แต่เราก็ทำงานอย่างเต็มที่เพื่อประโยชน์สุขของประชาชนส่วนรวม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมอยากจะหารือนิดนะครับ คือเดี๋ยวนี้ผมมาฟังท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้อภิปราย 9 ท่านแล้ว ส่วนมากก็เห็นว่าเป็นการสนับสนุนนะครับ ฉะนั้นผมก็อยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า สมควรจะเปิดอภิปรายหรือไม่ครับ ถ้าใครอยากจะพูดต่อก็ขอเปิดได้ ไม่เป็นไรนะครับ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปราย ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 89 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะเปิดอภิปราย ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้เปิดอภิปรายมี 89 ท่าน ให้เปิดมี 1 ท่าน เป็นอันว่าเปิดอภิปรายนะครับ ฉะนั้นผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่าจะรับหลักการหรือไม่ครับ ท่านผู้ใดเห็นสมควรว่าจะรับหลักการแห่งร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะรัฐมนตรีเสนอนั้นะครับ ขอให้ยกมือขึ้นนะครับ เดี่ยวจะอย่าเพิ่ง ๆ ผมจะถามเลยนะครับ ท่านผู้ใดรับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 89 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่รับหลักการ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : รับหลักการมี 89 ท่าน ไม่รับหลักการมี 1 ท่าน ฉะนั้นผมก็อยากจะถามทางรัฐบาลว่าจะเสนอคณะกรรมการชুক্তไทนครับ ขอเชิญ คุณทรงธรรมครับ

จำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี (เชียงใหม่) : เรียนท่านผู้เป็นประธานที่เคารพ กระผมจำสิบเอก ทรงธรรม ปัญญาดี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงใหม่ กระผมเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ของรัฐบาลเป็นผลประโยชน์กับประชาชนทั้งหมด แล้วก็มีความตราเดียวเราน่าจะให้มันผ่านพ้นไปโดยรวดเร็ว กระผมก็ขอเสนอพิจารณา 3 วาระรวด โดยกรรมาธิการเต็มสภา ท่านผู้ใดเห็นด้วย กรุณารับรองด้วยครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบคุณมากครับ เป็นอันว่าพิจารณาคณะกรรมการเต็มสภานะครับ ต่อไปทุกคนก็เป็นกรรมาธิการเต็มสภานะครับ ขอเชิญ ท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) :

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญ คุณทรงธรรม ครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาตี (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม จำสืบ เอก ทรงธรรม ปัญญาตี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย กระผมในฐานะกรรมการคนหนึ่ง อยากจะตั้งข้อสังเกตในมาตรา 3 คือกระผมเห็นด้วยกับที่ทางรัฐบาลเสนอพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นมา แต่กระผมก็นั่งคิดอยู่ในใจอยู่นี้ว่า ในมาตรา 3 นี้ที่มีคำว่า "ถ้าท้องที่อำเภอใดยังไม่มีศาลแขวง เมื่อเห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษานายหนึ่งหรือหลายนายของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ สถานที่ใดที่หนึ่งในท้องที่อำเภอ นั้น เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในท้องที่อำเภอดังกล่าวและอำเภอใกล้เคียงที่ยังไม่มีศาลแขวงเป็นการชั่วคราว . . . ." อันนี้กระผมอยากจะเรียนหรือท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม ซึ่งท่านก็เป็นกรรมการอยู่ด้วยว่า กระผมอยากจะยกตัวอย่างนะครับว่าท่านประธานที่เคารพ อย่างจังหวัดเชียงรายนี้นั้นมีอำเภอที่อยู่ไกลที่สุดคืออยู่อำเภอหนึ่งคืออำเภอเชียงของ 130 กิโลเมตรก่อนจะถึงอำเภอเชียงของนั้นผ่านอำเภอเทิง และก็อำเภอเทิงนี้มีอำเภอที่อยู่ใกล้เคียงกิ่งพญาเม็งรายกับอีกอำเภอหนึ่งเป็นอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ซึ่งห่างเพียง 20 กิโลเมตร ถ้าเผื่อว่าสมมุติจะครับเราตั้งศาลแขวงหรือศาลชั่วคราวศาลเคลื่อนที่ที่อำเภอเทิง ที่นี้ความหมายของมาตรา 3 นี้ที่ว่าอำเภอใกล้เคียงนี้จะสามารถเอาอีกอำเภอหนึ่งของอีกจังหวัดหนึ่งซึ่งอยู่ใกล้เคียง เพราะอำเภอเชียงคำนั้นห่างกับอำเภอเมืองจังหวัดพะเยานั้นนะ ซึ่งเป็นศาลจังหวัดนั้นนะร่วม 300 กิโลเมตร แต่เพื่อจะเป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในอำเภอเชียงคำซึ่งจะมาถึง 20 กิโลเมตร นี้เราจะมีวิธีใดที่จะแปรญัตติในมาตรา 3 นี้ หรือจะขอให้ท่านรัฐมนตรีเป็นผู้แปรญัตติเพิ่มเข้าไปอีกจะได้ไหมครับว่า กระผมเองก็เป็นแต่เพียงข้อสังเกตเท่านั้นครับ เพราะจะอำนวยความสะดวกให้แก่พี่น้องอำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ซึ่งห่างถึง 20 กิโลเมตร กับจะเดินทางไปในตัวจังหวัด ซึ่งเป็นตัวอำเภอเมืองฯ ซึ่งเป็นที่ตั้งศาลจังหวัดร่วม 300 กิโลเมตรครับ อันนี้กระผมก็เตรียมอยู่แล้วว่าจะขอเสนอตั้งศาลชั่วคราวที่อำเภอเทิงครอบคลุมไปถึงอำเภอเชียงคำ อำเภอเชียงของ และกิ่งอำเภอพญาเม็งราย ต่อท่านรัฐมนตรีอยู่แล้ว ก็อยากจะเรียนถามหรือท่านมีทางใดที่จะแปรญัตติเข้าไป กระผมเองก็อยากจะแปรญัตติ แต่ไม่รู้ว่า จะแปรญัตติว่าอย่างไรดี ตอนนี้นะครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรี ครับ

นายมารุต บุนนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเข้าใจในความเดือดร้อนของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ซึ่งรัฐบาลก็พิจารณาปัญหานี้อย่างหนัก แต่โดยที่เราไม่อาจกระทำได้อำเภอใกล้เคียงก็หมายถึงในจังหวัดเดียวกันในศาลจังหวัดเดียวกัน ซึ่งรัฐบาลยังหาช่องทางที่จะแก้ไขในปัญหาอีก ซึ่งเราประสบปัญหาที่อำเภอภูเขียว และอำเภออื่น ๆ อีกมากมายครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณเซว่งศักดิ์ครับ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม เซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี สังกัดพรรคสยามประชาธิปไตย กรรมการ กระผม ขอแปรญัตติคัดข้อความที่ว่า "ยังไม่มีศาลแขวง" ออก โดยเพิ่มข้อความในมาตรา 3 ใหม่ ดังกล่าวนี "ถ้าห้องที่อำเภอดิไม่อยู่ในเขตอำนาจของศาลแขวง" แทนคำว่า "ยังไม่มีศาลแขวง" เหตุผลกระผมอยากจะประธานทราบเรียนในจังหวัดหนึ่ง ๆ มันจะมีศาลแขวงตั้งอยู่ที่ตัวอำเภอมืองๆ ในทางปฏิบัติ เพราะฉะนั้นถ้าหากจะไปเขียนคำว่า "อำเภอดิยังไม่มีศาลแขวง" ก็ดูว่าทุก ๆ อำเภอก็ต้องมีศาลแขวง หรือจังหวัดหนึ่งมีหลายศาลแขวงก็เป็นเจตนารมณ์ที่จะขัดกับกฎหมายพระธรรมนูญเดิม เพราะฉะนั้นจึงมีความจำเป็นเหลือเกินจะต้องแก้ไขข้อความที่ว่า "ถ้าห้องที่อำเภอดิไม่อยู่ในเขตของศาลแขวง รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจที่จะสั่งการให้ผู้พิพากษาออกไปนั่งพิจารณาคดีได้" คือไม่ใช่ศาลแขวงจะไปตั้งอยู่อำเภอนั้นอำเภอนั้น เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะเรียนปรึกษาท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมด้วยครับ ในข้อความนั้นะครับ ถ้าหากเป็นที่พอใจ กระผมอาจจะถอนญัตติก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญรัฐมนตรีครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : ขอบพระคุณครับ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ข้อความที่เราขอเพิ่มเติมมันนะเหมือนกับข้อความเดิมในพระธรรมนูญศาลยุติธรรมทุกประการ เพียงแก้ไขถ้อยคำบางตอนเท่านั้นเอง ข้อความเดิมเรามีอย่างนี้ครับ "ถ้าห้องที่ใดยังไม่มีศาลแขวง เมื่อเห็นเป็นการสมควร รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมมีอำนาจสั่งให้ผู้พิพากษานายใดนายหนึ่งหรือหลายนายของศาลจังหวัดไปนั่งเป็นศาล ณ ที่ว่าการอำเภอแห่งห้องที่นั้น" เราแก้คำว่า "ณ ที่ทำการอำเภอ" เป็น "สถานที่ใดที่หนึ่ง" เท่านั้น ซึ่งในถ้อยคำเดิมนั้นใช้คำว่า "ไม่มีศาลแขวง" ซึ่งเป็นถ้อยคำซึ่งได้กลั่นกรองมาจากผู้ร่างของกระทรวงยุติธรรม และคณะกรรมการกฤษฎีกาและเห็นว่า เป็นถ้อยคำกลาง ๆ และได้ปฏิบัติด้วยความเรียบร้อยไม่มีปัญหาประการใด กระผมคิดว่่าก็คงไม่มีความจำเป็นจะต้องแก้ครับ กระผมขอเรียนด้วยความเคารพ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คุณเซว่งศักดิ์ครับ สั้น ๆ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม เซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ กรรมการ ความจริงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม กระผม ต้องขอประธานอภัยที่ต้องเอ่ยนาม คือ พณฯ มารุต บุณนาค คือท่านอาจจะลืมก็ได้ว่าในครั้ง-หลัง ๆ นั้นะครับกระทรวงยุติธรรมได้มีประกาศเขตอำนาจศาลแขวงเพิ่มขึ้นจากตัวอำเภอเมืองฯ ไปคลุมหลายอำเภอเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้นกฎหมายเดิมอาจจะไม่คำนึงถึง เพราะศาล-แขวงส่วนมากแต่ก่อนจะพิจารณาคดีเล็ก ๆ น้อยๆ มีโทษไม่มากนัก เพราะฉะนั้นก็จะพิจารณาคดีแต่เฉพาะในอำเภอเมืองๆของจังหวัดหนึ่ง ๆ เพราะฉะนั้นเมื่อมีประกาศของกระทรวงยุติธรรมแก้ไขให้เขตอำนาจศาลแขวงคลุมหลายอำเภอจึงเป็นการจำเป็นจะต้องแก้ไขข้อความด้วยแต่ -

กฎหมายฉบับเก่า ๆ ซึ่งเป็นพระธรรมนูญศาลยุติธรรมก็ไม่ได้แก้ไข เพราะฉะนั้นเมื่อเรามีการแก้ไขครั้งนี้นักน่าจะมีการพัฒนาคำพูด คือมีความเจริญขึ้นบ้าง เพราะฉะนั้นถ้าจะแก้เป็นว่า "ถ้าห้องที่อำเภอใดไม่อยู่ในอำนาจของศาลแขวง" กระผมเห็นว่าไม่น่าจะเสียหายตรงไหนยิ่งจะมีข้อความคลุมถึงอำเภอที่ประกาศในเขตศาลแขวงไปด้วย ก็จะมีประโยชน์ต่อการพิจารณาคดีของศาลด้วย ไม่จำเป็นจะต้องให้ตุลาการมาตีความอีก ซึ่งกระผมอยากจะวิงวอนท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรมครับ ถ้าหากจะแก้ตามนี้ ก็จะเป็นประโยชน์ต่อบ้านเมืองมากครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านรัฐมนตรีจะแถลงไหมครับ

นายมารุต บุณนาค (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม) : กระผมแล้วแต่สภาครับ คือถ้อยคำก็ใช้ได้ทั้ง 2 ประการ แต่ว่าเราที่ปฏิบัติมาเราใช้เป็นคำกลาง ๆ ตลอดมาไม่มีขัดข้องประการใดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายวัชระ ประภาพัดม์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผมวัชระ ประภาพัดม์ กรุงเทพมหานคร ประชากรไทย เมื่อกระผมได้อ่านข้อความแล้วนะครับ กระผมขอแปรญัตติดังนี้ครับ ข้อความในมาตรา 3 นะครับ ในเครื่องหมายคำพูดเปิด "ถ้าห้องที่อำเภอใดยังไม่มีศาลแขวง" เป็นการเน้นนะครับว่าการที่ผู้พิพากษาจะไปนั่งนั่นต้องไปนั่งในห้องที่ยังไม่มีศาลแขวงนะครับ แล้วกระผมมาขออ่านบรรทัดที่ 3 "เพื่อพิจารณาพิพากษาคดีที่เกิดขึ้นในห้องที่อำเภอดังกล่าว" เป็นการสอดคล้องกับข้อความในวรรคแรก "และอำเภอใกล้เคียงที่ยังไม่มีศาลแขวง" อันนี้เขียนไว้ทำไมครับ เขียนเอาไว้ซ้ำกันหรือครับ ไม่จำเป็นต้องเขียนข้อความนี้แล้วครับ เพราะเป็นที่รู้กันอยู่แล้วว่าการที่ส่งให้ผู้พิพากษาไปนั่งในห้องที่นั่นเป็นห้องที่ไม่มีศาลแขวง แล้วมาเขียนอย่างนี้เขียนซ้ำไว้ทำไมละครับ กระผมไม่เห็นด้วยกระผมขอแปรญัตติตัดออก ข้อความนั้นนะครับ "และอำเภอใกล้เคียงที่ยังไม่มีศาลแขวง" กระผมขอตัดออกทั้งวรรคเลยครับ นอกนั้นไว้คงเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : พูดชัด ๆ อีกที จะตัดตรงไหน พูดอีกทีเลขาจะได้จดไว้ เลขาช่วยจดด้วยครับ

นายวัชระ ประภาพัดม์ (กรุงเทพมหานคร) : บรรทัดที่ 3 นะครับ บรรทัดที่ 3 คำว่า "และ" ตัดออกนะครับ "และอำเภอใกล้เคียงที่ยังไม่มีศาลแขวง" ตัดออกทั้งหมดครับนอกนั้นไว้คงเดิม ขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมคิดว่าเราได้พูดกันไปมากแล้วครับ ผมก็อยากจะขอมติจากที่ประชุมว่าเราจะควรแก้ไขหรือไม่อย่างไรนะครับ ผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างเดิมที่รัฐบาลเสนอมา ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 72 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะให้แก้ไข ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 7 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิมมี 72 ท่าน เห็นควรแก้ไขมี 7 ท่าน เป็นอันว่าคงตามร่างเดิมนะครับ ก็เดี๋ยวนี้เราพิจารณากันวาระที่ 2 จบสิ้นไปเรียบร้อยแล้ว

ต่อไปก็เป็นการพิจารณาวาระที่ 3 นะครับ วาระที่ 3 ว่าท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบรับร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระธรรมนูญศาลยุติธรรม (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ....ที่รัฐบาลเสนอนี้ นะครับ ผมอยากจะถามนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 84 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 1 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 84 ท่าน ไม่เห็นชอบมี 1 ท่านครับ ก็เป็นการจบครับ

ต่อไปก็เป็นการพิจารณาวาระ 4.1 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ (คณะกรรมการมาธิการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาวาระที่ 2 ก็จะพิจารณาตั้งแต่ข้อร่าง คำปรารภ แล้วเรียงตามลำดับมาตราจนจบร่าง แล้วให้อภิปรายได้เฉพาะถ้อยคำหรือข้อความที่มีการแก้ไขเพิ่มเติม หรือผู้ที่แปรญัตติสงวนคำแปรญัตติไว้ หรือที่คณะกรรมการได้สงวนความเห็นไว้ นะครับ ฉะนั้นทางประธานกรรมการมีอะไรแถลงไหมครับ

นายโสภณ รัตนกร (ประธานคณะกรรมการ) : ขอประทานกราบเรียน ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้แทนราษฎรผู้มีเกียรติ ร่างพระราชบัญญัตินี้มีหลักการที่สำคัญประการเดียวคือว่าจะกำหนดจำนวนหนี้ซึ่งเป็นเงื่อนไขในการฟ้องให้บุคคลล้มละลายให้สูงขึ้น - กว่าเดิม ในปัจจุบันนี้พระราชบัญญัติล้มละลาย พ.ศ. 2483 ซึ่งได้แก้ไขเพิ่มเติมใหม่ในปี พ.ศ. 2511 ได้กำหนดไว้ในมาตรา 9 และมาตรา 11 ว่า เจ้าหนี้จะฟ้องให้ลูกหนี้ล้มละลายได้นั้น ลูกหนี้ต้องมีหนี้ไม่น้อยกว่า 3 หมื่นบาท แต่ในร่างนี้ได้ขอแก้จำนวนหนี้ดังกล่าวให้สูงขึ้น จาก 3 หมื่น เป็น 3 แสน คณะกรรมการได้พิจารณาเห็นพ้องกันว่า เมื่อคำนึงถึงภาวะเศรษฐกิจและค่าของเงินที่ตกต่ำลงก็ควรจะเพิ่มหนี้ให้สูงขึ้น คงมีปัญหาว่าจะเพิ่มเป็นจำนวนเท่าใดถึงจะเหมาะสมกรรมการบางท่านและที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่ได้แปรญัตติไว้บางท่านเห็นว่าควรจะเพิ่มเป็นจำนวน 1 แสนบาทก็มี เป็นจำนวนถึง 5 แสนบาทก็มี บางท่านเห็นว่าควรจะแยกลูกหนี้หรือจำเลยออกเป็น 2 ประเภท คือ บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ถ้าเป็นบุคคลธรรมดาก็ให้ฟ้องล้มละลายได้เมื่อมีหนี้เพียง 5 หมื่นบาท ถ้าเป็นนิติบุคคลให้ฟ้องล้มละลายได้เมื่อมีหนี้ถึง 5 แสนบาท คณะกรรมการได้ประชุมฟังความเห็นของทุกฝ่ายรวมทั้งผู้แทนของส่วนราชการ อันนี้มีผู้แทนกรมบังคับคดี และผู้แทนกระทรวงยุติธรรมตลอดจนศึกษาข้อมูลและสถิติคดีว่าถ้าเพิ่มจำนวนหนี้ให้สูงขึ้นจนกระทั่งกระทบกระเทือนถึงจำนวนคดีที่มาสู่ศาลมากนักน้อยเพียงใด เมื่อพิจารณาใคร่ครวญโดยรอบคอบแล้วเห็นว่ากฎหมายล้มละลายนี้มีได้มีขึ้น เพื่อประโยชน์ของเจ้าหนี้แต่ประการเดียว แต่เพื่อคุ้มครองลูกหนี้และประชาชนทั่วไปด้วย ถ้าจะกำหนดให้หนี้สูงเกินไป บุคคลบางฝ่ายอาจจะไม่ได้รับความคุ้มครองจากกฎหมายนี้และเมื่อได้พิจารณาเห็นว่านับตั้งแต่ปี 2511 ซึ่งได้มีการแก้กฎหมายเพิ่มจำนวนหนี้จาก 1,000 เป็น 30,000 บาท มาจนถึงปัจจุบันนี้ค่าของเงินก็ตกลงไปไม่ต่ำกว่า 10 เท่า คณะกรรมการโดยเสียงข้างมากก็เห็นด้วยตามร่างว่าจะเพิ่มจำนวนหนี้จาก 30,000 เป็น 3 แสน และก็ไม่ได้มีการแก้ไขร่างแต่ประการใดครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก่อนที่ท่านเลขาธิการจะได้ดำเนินการผมก็อยากจะหารือที่ประชุมหนึ่งครั้งครับ เดียวนี้มีกฎหมายของเราที่ค้างค้างอยู่มากเหมือนกับ ที่นี้เวลาของสภาเราก็สำคัญมาก ฉะนั้น ท่านผู้แปรญัตติมีหลายท่านเหมือนกัน ตามธรรมดาท่านก็ได้โต้เถียงในคณะกรรมการมาแล้วนะครับ แล้วก็สงวนไว้ ผมคิดว่าประสพการณ์ที่เราได้ประชุมกันมาส่วนมากแล้วมาได้เถียงกันขึ้น หรือมาสงวนพูดกันขึ้น เมื่อลงมติแล้วก็ เป็นแพ้ทุกครั้งไปนะครับ

ฉะนั้นถ้าหากว่าจะเป็นไปได้ หรือว่าท่านจะเห็นว่าท่านจะพูดสั้นเข้าอย่างไรก็ช่าง ผมก็อยากจะฝากท่านผู้มีเกียรติได้ว่า ถ้าหากไม่จำเป็นถ้าจะถอนได้ก็จะดี หรือไม่ถ้าจะพูดก็ขอให้พูดสั้น ๆ เพื่อที่จะได้มีเวลาพิจารณากฎหมายอื่น ๆ ซึ่งค้างค้ำอยู่มาก วันนี้ก็อาจจะเป็นวันสุดท้ายของพวกเขา เรานะครับ ขอฝากที่ประชุมไว้ด้วย ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 1 มาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้เสนอแปรญัตติในมาตรา 3 ถึง 8 ท่านนะครับ ผมจะเรียนให้ทราบเสียเลยบางที่ท่านจะได้กรุณาให้เกียรติแก่สภาอาจจะถอนนะครับ คือ 1. คุณวิญญู ยุพฤทธิ 2. คุณคุสิต โสภิตชา 3. คุณสนั่น ศิลปบรรเลง 4. คุณสงบ ทิพย์มณี 5. คุณธีรศักดิ์ อัครบวร 6. คุณถวิล จันทรประสงค์ 7. คุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ 8. คุณประสพ บุษราคัม ขอบคุณมากครับ ท่านไม่อภิปราย ผมขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง ผ่านไปเลยครับ ท่านเลขาธิการครับ

(นายคุสิต โสภิตชา ใต้ยืนและยกมือขึ้น)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะพูดหรือครับ

นายคุสิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ กระผม นายคุสิต โสภิตชา ส.ส. จากอุบลราชธานี กรรมาธิการเสียงข้างน้อย ท่านประธานครับ ในมาตรา 9 (2) ซึ่งกระผมขอแปรญัตติเอาไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เคี้ยว ๆ นี่กำลังพูดมาตรา 3 นะครับ ยิ่ง ๆ ครับ

นายคุสิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : เห็นท่านประธานผ่าน ๆ ไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยิ่ง ๆ ครับ นี่พูดถึงมาตรา 3 ครับ

นายคุสิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ขอประทานโทษครับ

นายปิยะฉัตร วัชรภรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ มาตรา 3 นี่ละครับ แก้-
มาตรา 9 (2)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : อย่างนั้นหรือครับ เชิญครับ ถ้าจะพูดก็เชิญเลยครับ คุณคุสิตครับ

นายคุสิต โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพครับ ผมต้องขออนุญาตพูดนะครับ ก็เนื่องจากว่ากระผมได้ขอแปรญัตติเอาไว้ กระผมขออนุญาตอ่านนะครับ มาตรา 9 (2) กระผมขอแปรญัตติอย่างนี้ครับ "ลูกหนี้เป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้เป็นโจทก์คนเดียวเป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าแสนบาทหรือเป็นเจ้าหนี้หลายคน ซึ่งเข้าชื่อกันเป็นโจทก์จำนวนรวมกันไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท" นะครับพร้อมกับนั้นกระผมก็ได้แปรญัตติมาตรา 10 เอาไว้ ซึ่งข้อความในมาตรา 10 มีความ

สัมพันธ์กับมาตรา 9 นะครับ ในมาตรา 10 (2) กระทบขอแปรญัตติเอาไว้ว่า "กล่าวในฟ้องว่า ถ้าลูกหนี้ล้มละลายแล้วจะยอมสละหลักประกันเพื่อประโยชน์แก่เจ้าหนี้ทั้งหลายหรือดีราคาหลักประกันในฟ้อง ซึ่งเมื่อหักลบจำนวนหนี้ของตนแล้ว เงินยังขาดอยู่เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าห้าแสนบาท" นะครับ ท่านประธานที่เคารพครับ กระทบขออนุญาตอธิบายเพิ่มเติมเนื่องจากว่าในร่างของท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคือในร่างของกรรมาธิการส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการแก้จาก 3 หมื่นบาทมาเป็น 3 แสนบาทนะครับ ที่นี้กระทบได้พิจารณาเห็นแล้วว่าเนื่องจากภาวะเศรษฐกิจการเงินในปัจจุบันนี้ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปมากนะครับ ทำให้ค่าเงินมีราคาลดลงมานะครับ ท่านจะเห็นว่าจากร่างเดิม ซึ่งแต่เดิมนั้นกฎหมายฉบับนี้ได้เริ่มใช้ตั้งแต่ พ.ศ. 2483 แล้วก็มีการแก้ไขเพิ่มเติมใน พ.ศ. 2511 ซึ่งมีระยะเวลาห่างกันเป็นเวลาถึง 28 ปี แล้วก็จากนั้นก็มาแก้เป็น 3 หมื่นบาท ก็คือ 30 เท่าตัวนะครับ ที่นี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติก็ได้มาขอแก้ไขเพิ่มเติมอีกในปี พ.ศ. 2525 นะครับซึ่งระยะเวลาห่างจากปี 2511 ถึง 2525 เป็นเวลาถึง 14 ปี นะครับ ในการขอแก้ไขเพิ่มจาก 3 หมื่นจาก 3 แสนนั้นก็เท่ากับว่าเพิ่มขึ้นเป็น 10 เท่าตัวนะครับ ถ้าหากว่าเราจะดูจากสถิติเปรียบเทียบนะครับจากระยะเวลา 28 ปีเพิ่ม 30 เท่าตัว กับระยะเวลา 14 ปีจาก พ.ศ. 2511 - 2525 เพิ่มเป็น 10 เท่าตัวนั้นนะครับ รู้สึกว่ามันจะไม่สัมพันธ์กันนะครับ กระทบมีเหตุผลดังนี้ครับว่า ถ้าหากว่าจะให้มีความสัมพันธ์เช่นเดียวกับที่เพิ่มจากระยะเวลาห่างกัน 28 ปีนั้นน่าจะเพิ่มเป็น 16 เท่าตัวนะครับคือจาก 2511 ถึง 2525 เป็น 16 เท่าตัวนะครับ จะเพิ่มเป็น 4 แสน 8 หมื่น ถึง 5 แสนบาทนะครับ เนื่องจากว่าภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้ทำให้ภาวะการเงินของเรา รู้สึกว่าจะมีราคาลดลงมา หรือพูดตามภาษาทางเศรษฐศาสตร์ก็เรียกว่า ขณะนี้ภาวะการเงินของเรา รู้สึกว่าเพื่อนะครับ คือเงินเฟ้อ จากสถิติของธนาคารชาติเราจะเห็นได้ว่าภาวะเงินปัจจุบันนี้เฟ้อ 7 เปอร์เซ็นต์ ถึง 8 เปอร์เซ็นต์ ถ้าหากว่าภาวะเงินเฟ้อดังกล่าวนี้เป็นจริงตามที่รายงานแล้วเราจะเห็นได้ว่าเงิน 3 แสนบาท ซึ่งกรรมาธิการขอแก้ไขเพิ่มเติมนั้นจะมีค่าลดลงเป็น 276,000 บาทเท่านั้นละครับ เพราะฉะนั้นท่านที่ขอเป็น 3 แสนก็เท่ากับว่าขอเป็น 276,000 บาท ซึ่งกระทบขอแปรญัตติแก้ไขเป็น 5 แสนบาทนั้นโดยกระทบคำนึงถึงว่าเงิน 5 แสนบาทนั้น เมื่อเงินมันเฟ้อถึง 8 เปอร์เซ็นต์แล้วมันก็จะมีความเพียง 4 แสน 6 หมื่นบาทเท่านั้นเองนะครับ เพราะฉะนั้นกระทบจึงขอแปรญัตติเอาไว้แต่ที่นี้เนื่องจากว่าในคำขอแปรญัตติของกระทบนั้น กระทบไม่ได้แยกคดีล้มละลายซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา กับนิติบุคคลเอาไว้เนื่องจากมีเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติอีกท่านหนึ่งคือ คุณประสพ บุษราคัม ท่านได้ขอแปรญัตติเอาไว้ในท่านเองเดียวกัน แต่ในนั้นท่านขอแยกเป็นนิติบุคคลกับบุคคลธรรมดา นะครับ ที่นี้นิติบุคคลกับบุคคลธรรมดาท่านจะเห็นได้จากสถิติของกระทรวงยุติธรรมซึ่งได้รวบรวมเอาไว้ นะครับคดีทั้งหมดเปรียบเทียบเมื่อ 3 ปีย้อนหลัง นะครับ 3 ปีย้อนหลังมีคดีทั้งหมด 845 คดี โดยแยกเป็นคดีบุคคลธรรมดา 394 คดี นิติบุคคล 451 คดี ในจำนวนคดีนี้เกิดขึ้นจากศาลซึ่งมีอยู่ 80 ศาลทั่วประเทศ นะครับ ที่นี้เมื่อกระทบคำนึงถึงเหตุผลดังกล่าวแล้วกระทบจึงมี

ความเห็นวาระหว่างบุคคลธรรมดา กับนิติบุคคลสมควรที่จะแยกออกจากกัน โดยกระผมคิดว่าท่านสมาชิกผู้ทรงเกียรติคือคุณประสพ บุษราคัม นั้นท่านน่าจะจะมีเหตุผลดีกว่ากระผม เพราะเหตุว่าท่านได้แยกบุคคลธรรมดาเอาไว้ โดยกำหนดจำนวนหนี้เพียงไม่ต่ำกว่า 5 หมื่นบาท แล้วก็นิติบุคคล 5 แสนบาท เพราะฉะนั้นจากที่กระผมได้กราบเรียนมาแล้วว่า เนื่องจากภาวะการเงินในปัจจุบันนี้เป็นสาเหตุให้ภาวะเศรษฐกิจเปลี่ยนแปลงแล้วก็ภาวะการเงินปัจจุบันนี้มีค่าลดลง ทวีให้กระผมมีความเห็นวาระน่าจะเพิ่มเป็น 5 แสนบาท สำหรับนิติบุคคลนะครับ ส่วนบุคคลธรรมดา นั้นกระผมเห็นด้วยกับเพื่อนสมาชิกผู้ทรงเกียรติ คือคุณประสพ บุษราคัม เพราะฉะนั้นกระผมจึงขอถอนคำแปรญัตติของกระผมเพื่อสนับสนุน คุณประสพ บุษราคัม ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ ถอนนะครับ คุณวิญญูก็ร่วมกันนะครับ ถอนเหมือนกันนะครับ ต่อไปก็คุณสนั่น ศิลปบรรเลงครับ

นายสนั่น ศิลปบรรเลง (กรุงเทพมหานคร) : ขอขอบคุณครับท่านประธานที่เคารพ กระผมก็ได้ฟังคำปรารภของท่านประธานแล้วนะครับ กระผมเชื่อท่านประธานครับ ไม่อยากที่จะใช้เวลาของสภานี้รบกวนโดยใช่เหตุ แต่ว่ากระผมได้ข้อมูลใหม่จากท่านสมาชิกที่ได้อภิปรายจบลงไปเมื่อสักครู่นี้ะครับ คือคุณคุสิต โสภิตชา และก็ได้พิจารณาคำแปรญัตติของเพื่อนสมาชิก คุณประสพ บุษราคัม เป็นข้อมูลใหม่ซึ่งกระผมเห็นด้วย เพราะว่าตอนที่กระผมขอแปรญัตติเพียงแต่ว่าลูกหนี้เป็นเจ้าของหนี้ธรรมดาแต่ไม่ได้แยกทั้งนิติบุคคลและเจ้าหนี้ธรรมดา และคิดจำนวนเงินเพียง 5 แสนบาทในการล้มละลายนั้นเหตุผลในการที่ขอแปรญัตติในตอนนั้น ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ถูกหลุมมาก ก็เช่นเดียวกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คุณคุสิต โสภิตชา ได้อภิปรายไปแล้วทุกอย่างเลยครับ และเราก็ได้ไปพูดในกรรมาธิการอย่างเดียวกันแต่เมื่อมาเห็นข้อมูลใหม่ของคุณประสพ บุษราคัม มีข้อมูลซึ่งแปรญัตติสมบูรณ์กว่าของกระผม กระผมเห็นด้วยและจะไม่ใช้เวลาของสภานี้ให้เปลืองเวลาไปโดยใช่เหตุ กระผมขอถอนของกระผม แต่ขอไปสนับสนุนคำแปรญัตติของคุณประสพ บุษราคัม เช่นเดียวกันครับ ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณมากครับ กรณาสั้นอย่างนี้ผมดีใจมากจริง ๆ ครับ ต่อไปคุณสงบ ทิพย์มณี ครับ

นายสงบ ทิพย์มณี (สงขลา) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม นายสงบ ทิพย์มณี จากสงขลา พรรคประชาธิปัตย์ ท่านประธานครับ ตอนนี้กระผมไม่ตั้งใจแล้วครับ ขอถอนคำแปรญัตติของกระผม และขอสนับสนุนคำแปรญัตติของคุณประสพ บุษราคัม ครับ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่ง คุณธีรศักดิ์ อัครบวร ครับ

(นายธีรศักดิ์ อัครบวร ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ก็ตกไป คุณถวิล จันทร์ประสงค์

เชิญครับคุณถวิล ถอนใจไหมครับ

นายถวิล จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ถวิล จันทร-ประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนนทบุรี พรรคประชาธิปัตย์ กระผมเห็นว่าด้านกฎหมาย ล้มละลายมาตราบักระผมไม่ขออภิปราย และขอถอน ขอสนับสนุนคุณประสพ บุขราคม ด้วยครับ ขอบขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ขอบขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ครับ

(นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ครับ ตกไป ต่อไปคุณประสพ บุขราคม ครับ

นายประสพ บุขราคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ บุขราคม ส.ส. อุตรธานี พรรคกิจสังคม กระผมในฐานะกรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระผมได้แปรญัตติกฎหมายมาตราบัจากเดิมซึ่งกำหนดจำนวนหนี้เพียง 30,000 บาท ซึ่งผู้เสนอได้เสนอ มาเป็น 3 แสนบาท สำหรับกระผมนั้นกระผมมีความรู้สึกว่าการที่เราจะแก้ไขกฎหมายทุกฉบับ สิ่งที่เป็นมูลเหตุในการแก้ไขนั้นน่าจะมาจากความเดือดร้อนของประชาชน กระผมในฐานะที่เป็น ทนายความ กระผมหากินกับโรงกับศาลมาเป็นเวลานาน กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธาน ว่า การฟ้องคดีล้มละลายนั้นบุคคลที่ถูกล้มละลายอยู่ในวงการของนักกฎหมาย เขาถือว่าการฟ้องล้ม-ละลายนั้นเป็นการฆ่าคนทั้งเป็น เป็นกฎหมายที่มีความสำคัญมากเพราะว่ากฎหมายอาญานั้นมีโทษ ในการสั่งยิงเป้า สั่งประหารชีวิตบุคคล สั่งจำคุกบุคคล แต่ที่นี่สำหรับกฎหมายล้มละลายนั้น ถ้า บุคคลใดเป็นคนล้มละลายจะต้องเป็นคนตายทั้งเป็นนะครับ เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้กระผมจึง ถือว่ามีความสำคัญอย่างยิ่ง ในการที่กระผมเป็นผู้แทนราษฎรกระผมได้ออกเยี่ยมชาวบ้านแล้วกฎ-หมายฉบับนั้นไม่เคยกระทบถึงชาวบ้าน ชาวบ้านไม่เดือดร้อน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งการฟ้องคดี ล้มละลายในศาลนั้น กระผมอยากกราบเรียนท่านประธานว่า กระผมเป็นทนายความมาตั้งแต่ปี 2518 จนถึงปี 2525 กระผมเคยฟ้องคดีล้มละลายเพียงคดีเดียว แล้วในศาลทุกศาลเกือบทุก ศาลในประเทศไทยแต่ละปีจะมีการฟ้องล้มละลายกันเพียง 1 - 2 คดีเท่านั้น โดยเฉพาะแบบ ฟอรั่มในการฟ้องคดีล้มละลายครับ เราไปขอจากเสมียนศาล จากเจ้าหน้าที่ของศาล แบบฟอรั่ม นั้นส่วนมากปลวกจะกัดกินหมดแล้ว แล้วการฟ้องคดีนี้ครับ คดีล้มละลายนั้นความรู้สึกส่วนตัวของ กระผม ซึ่งกระผมมองท่านผู้พิพากษา มองบุคคลที่เกี่ยวข้องในการฟ้องคดีล้มละลายนั้น ส่วนมาก พวกเราในฐานะที่เป็นทนายความเป็นผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการกฎหมาย เราจะรู้สึกว่าเป็นกฎหมาย ที่เราขยะแหยงครับ ทุกคนไม่อยากจะทำ แล้วประชาชนก็ไม่เดือดร้อนแล้วกระผมอยากจะกราบ เรียนท่านประธานว่า เดิมกฎหมายของเราจำนวนหนี้เป็นเงิน 30,000 บาท ซึ่งแต่เดิมนั้นหนี้ ในการฟ้องล้มละลายนี้เป็นเพียง 1,000 บาทครับ กระผมอยากจะกราบเรียนย้อนหลังสักนิดว่า

เดิมจาก 1,000 บาททำไมถึงก้าวมาเป็น 30,000 บาท ข้อเท็จจริงที่กระผมทราบครับว่า แต่ก่อนนั้นมีนายทุนเงินกู้ที่จังหวัดสกลนคร เอาเงินไปให้ครูประจำบาลูกคนละ 1,000 บาทหลังจากนั้นก็ฟ้องล้มละลายกัน พอมีความเดือดร้อน เราก็แก้มาเป็น 30,000 บาทพอมมาเป็น 30,000 บาทครบท่านประธาน ตอนนี้ชาวบ้านไม่ได้เดือดร้อนไม่มีใครเดือดร้อนในกฎหมายฉบับนี้ กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานสักหนึ่งครั้งว่า ทำไมกระผมถึงแปรญัตติกฎหมายออกเป็น 2 อย่างว่า 1. เป็นบุคคลธรรมดา 2. นิติบุคคล สำหรับบุคคลธรรมดานั้นครับว่าคนที่ เป็นหนี้เขา 30,000 บาท กระผมแปรมาเป็น 50,000 บาท ในเมื่อท่านผู้มีเกียรติก็บอกว่าค่าของเงินมันเพิ่มขึ้น ค่าของเงินมันเพิ่มขึ้น กระผมอยากจะกราบเรียนอีกสักหนึ่งครั้งว่า ถึงแม้ค่าของเงินเพิ่มขึ้นแต่ถ้าหากว่าชาวบ้านไม่เดือดร้อน กฎหมายฉบับนี้ก็ไม่น่าจะได้รับการแก้ไข กระผมอยากจะกราบเรียนอีกสักหนึ่งครั้งว่า การที่กระผมแปรญัตติเป็น 50,000 บาทนั้น กระผมเอาหลักมาจากไหน คือการที่เราจะแก้ไขกฎหมายเราน่าจะมีหลักอ้างอิง แม้แต่เดี๋ยวนั้นครับ เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่กระทรวงยุติธรรมนี้ยังหาข้อมูลที่แท้จริงไม่ได้ว่าเราจะสรุปเอาเงินก้อนไหนเป็นหนี้ในการฟ้องร้องล้มละลาย แต่กระผมมีกฎหมายอ้างอิงครับว่า พ.ร.บ. เช็ค คนที่จ่ายเช็คตั้งแต่ 50,000 บาทขึ้นไป เวลาไปแจ้งความที่ตำรวจเขาจะจับทันทีครับ ถ้าต่ำกว่า 50,000 บาท ลงมาจะไม่มีการจับกุม ถ้าเราจะฟ้องคดีเช็คกันต้องไปฟ้องที่ศาลให้ศาลสั่งก่อน แล้วถึงจะจับกุมได้ นี่ละครับ เพราะฉะนั้นเงิน 50,000 บาทของกระผมที่แปรขึ้นมา กระผมมีกฎหมายอ้างอิง แล้วอีกอย่างหนึ่งครับท่านประธานครับว่า สำหรับหนี้บุคคลธรรมดานั้นปกติกฎหมายที่เราออกมานั้น เราจะต้องออกมาเพื่อที่จะช่วยคน คนจนและคนรวยต้องช่วยได้ทั้ง 2 ฝ่ายถ้าสมมุติว่า ท่านประธานครับ ถ้าสมมุติว่าเราจะแปรญัตติกฎหมายฉบับนี้ว่า หนี้เป็น 3 แสนบาท กระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า ถ้าหนี้ 3 แสนบาทนั้น คนจนนี้จะเดือดร้อน คนที่จะกู้เงินได้ 3 แสนบาทนั้นจะต้องเป็นคนค่อนข้างเป็นคนชั้นกลาง เป็นถึงคนชั้นรวย เพราะเหตุว่าหนี้จะกู้กันได้ 3 แสนบาทครับ บุคคลเหล่านี้จะต้องมีหลักทรัพย์ที่จะเอาไปการันตีกับนายทุนเงินกู้ครับ ไม่ว่าจะ เป็นธนาคาร ไม่ว่าจะ เป็นสถาบันของเอกชนหรือของรัฐบาลจะต้องมีหลักทรัพย์ไม่ต่ำกว่า 1 ล้านบาทนะครับถึงจะกู้เงินได้ 3 แสนบาทเสร็จแล้วถ้าสมมุติว่ากฎหมายฉบับนี้ออกไปว่า 3 แสนบาทฟ้องล้มละลายได้ คนจนละครับที่จะไปกู้กัน 10,000 - 20,000 - 30,000 นี้ก็ไม่ได้ละครับ กู้ไม่ได้ นายทุนนี้เขาจะไม่ยอมปล่อยเงินออกมาคนเดือดร้อนคือคนจนครับ คนจนจะเดือดร้อน เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเป็นเงิน 50,000 บาท ซึ่งกระผมแปรญัตติเป็น 50,000 บาท สำหรับบุคคลธรรมดาครับ บุคคลคนจนนี้สามารถจะไปกู้เงินได้ นายทุนจะปล่อยเงินออกมา จุดนี้ละครับเป็นจุดที่สำคัญที่สุด แล้วทำไมกระผมถึงแปรญัตติกฎหมายว่า ถ้าเป็นนิติบุคคลละครับ ทำไมจะต้องเป็น 5 แสนบาท นิติบุคคลนี้ละครับคือเป็นการรวมหุ้น นิติบุคคลจะต้องมีบุคคลหลายคนที่มาวมหุ้นเพื่อที่จะลงทุน กระผมจะไม่เอ่ยก้าวไปถึงเรื่องบริษัทเอกชนอะไรต่าง ๆ นะครับ ประสบการณ์ชีวิตที่กระผมเป็นทนายความนี้ครับกระผมจะมากกราบเรียนท่านผู้มี-

เกียรติในสภานี้ว่า ทำไมคณะกรรมการแปรรูปคดีเป็น 5 แส่น เคียงวันเจ้าหน้าที่ฟ้องลูกหนี้ล้มละลายนะ ครับท่านประธานคนที่ เป็นเจ้าหนี้ขณะนั้นคือ ธ.ก.ส. ครับ ธ.ก.ส. ซึ่งเป็นหน่วยงานของรัฐ ซึ่งรัฐบาลทุกรัฐบาลว่า ธ.ก.ส. นี้เป็นเครื่องมือเครื่องมือของรัฐบาลที่จะไปช่วยประชาชนคนยาก คนจน แต่เคียงวันปรากฏว่า ธ.ก.ส. นี้ละครับเป็นตัวการเป็นเจ้าหนี้ฟ้องล้มละลาย ฟ้องใคร ครับท่านประธานครับ ก็ฟ้องกลุ่มเกษตรกร กลุ่มเกษตรกรในประเทศขณะนี้เดือดร้อนกันมากครับ เดือดร้อน เพราะว่ากลุ่มเกษตรกรนี้เป็นนิติบุคคลตามกฎหมายตามประกาศของคณะปฏิวัติ พอ ธ.ก.ส. จ่ายเงินไปให้กลุ่มเกษตรกรพอจ่ายไปแล้วครับไม่ได้ส่งพี่เลี้ยง ไม่ส่งเจ้าหน้าที่ไป เป็น พี่เลี้ยง ในที่สุดกลุ่มเกษตรกรทั่วประเทศไทยนี้ครับจะล้มเหลวประมาณ 80 เปอร์เซ็นต์ พอล้ม-เหลว 80 เปอร์เซ็นต์แล้วนี้ ธ.ก.ส. ก็ฟ้องล้มละลายครับ ที่ศาลจังหวัดอุดรธานีมีประมาณ 80 กว่าคดี นี้ละครับ เป็นเงินสำคัญ พอ ธ.ก.ส. ไปฟ้องชาวบ้านล้มละลายครับชาวบ้านที่จะเอา หลักทรัพย์ของตัวเองเข้ามาเป็นกลุ่มเกษตรกรนี้ล้มละลายกันหมด เดือดร้อนเป็นเงินไข สำคัญ ทำให้ฝ่ายตรงข้ามของเราหยิบยกมาเป็นข้อติติงรัฐบาลว่า นี้รัฐบาลที่อยากจะช่วยชาวบ้าน แล้วทำไมรัฐบาลถึงมาฟ้องชาวบ้านล้มละลายครับ หนี้ 5 แส่นบาทขึ้นไปเป็นจำนวนมากครับ ธ.ก.ส. นี้เขาฟ้องล้มละลาย เพราะฉะนั้นกระผมมีข้อมูลอย่างนี้ กระผมจึงขอแปรญัตติอย่างนี้ เพราะฉะนั้นกระผมอยากจะกราบเรียนท่านประธานครับว่า ที่กระผมแปรญัตตินี้มีเหตุผลผลตามที่ ท่านผู้มีเกียรติหลายท่านได้สนับสนุนกระผมแล้ว โอกาสสุดท้ายนี้กระผมก็ขอสงวนเวลาของท่าน-ประธานครับ กระผมก็มีเหตุผลเพียงแค่นี้ ขอขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ คณะกรรมการมีอะไรชี้แจงครับ เชิญครับ

นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพ กรรมการเองก็ไม่ได้ตั้งใจจะครับเกี่ยวกับกรณีที่ว่าเราจะแยกบุคคลธรรมดา กับนิติบุคคล สำหรับการกำหนดยอดหนี้ เพียงแต่กระผมอยากจะกราบเรียนเพื่อให้สภานี้ได้พิจารณาว่าถ้าหากเป็นบุคคลธรรมดาตามที่ - ท่านกรรมการประสพได้ขอแปรญัตตินั้นจะเพิ่มยอดหนี้จาก 30,000 บาท เป็น 50,000 บาท ในขณะนี้เราก็ยอมรับกันทุกท่านแล้วว่าค่าของเงินนั้นได้เปลี่ยนแปลงลงไปในขณะที่ลดน้อยลง-ไปมาก ในระยะเวลาที่ผ่านมาในช่วง 10 กว่าปียอดหนี้ซึ่งกำหนดไว้เดิมเพียง 30,000 บาท จะขอเปลี่ยนเป็นเพียง 50,000 บาท นั้นจะเหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจในปัจจุบันนี้หรือไม่ ถ้าหากว่าได้พิจารณาถึงปัญหานี้แล้ว ถ้าท่านสมาชิกส่วนใหญ่เห็นว่าการเปลี่ยนจำนวนหนี้เพียง 30,000 บาท เป็น 50,000 บาท ตามที่ท่านกรรมการประสพได้แปรญัตติเอาไว้เหมาะสม กรรมการส่วนใหญ่ก็ไม่ได้ขัดข้องประการใด เพราะเป็นการกำหนดหลักเกณฑ์ในการที่จะ ฟ้องคดีล้มละลายเท่านั้น เพียงแต่กรรมการส่วนใหญ่เห็นว่าค่าของเงินในช่วงระยะเวลาที่ผ่านมา ไปนั้นน่าที่จะมีการพิจารณาให้เหมาะสมกับสภาพในปัจจุบันนี้เท่านั้นเอง ส่วนตัวเลขที่แน่นอน นั้นก็ไม่มีใครสามารถที่จะกำหนดได้นอกจากความเหมาะสม และความเหมาะสมนี้ไม่สามารถ

จะหาอะไรมาเป็นบรรทัดฐานได้นอกจากจะต้องมาพิจารณากันในที่สภาแห่งนี้ กระผมขอกราบ-
เรียนสั้น ๆ เท่านั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ ผมจะได้ถามมติที่ประชุมเสีย
เลยนะครับ คือเดี๋ยวนี้มีท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ 8 ท่านเสนอแปรญัตติมา ทุกคนก็รวมความแล้วว่า
ขอถอนจะสนับสนุนคุณประสพ บุษราคัม เรื่องของคุณประสพ บุษราคัม พวกเรารู้แล้วว่าคือ
มาตรา 9 (2) นะครับ จาก 30,000 บาทเป็น 50,000 บาท แล้วนิติบุคคลเป็น 5 แสนบาท
ส่วนร่างของกรรมาธิการก็ต้อง 1 แสนบาท เพราะฉะนั้นผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่าน
ผู้ใดเห็นว่าควรจะคงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 22 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นควรแก้ไขตามคุณประสพ
บุษราคัม ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 68 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิมของคณะกรรมการ
เสียงข้างมากมี 22 ท่าน เห็นควรแก้ไขตามคุณประสพ บุษราคัม มี 68 ท่าน เพราะฉะนั้นก็
เป็นแก้ไขครับ ต่อไป มาตรา 4 ครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มี การแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เดี่ยวครับท่านเลขา รัฐมนตรีจะแถลง
เชิญครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ เมื่อสภาได้ลงมติให้แก้ไขตามร่างของคุณประสพ ตามร่างนี้ยังไม่สมบูรณ์ครับ
เพราะเหตุว่าจะเกิดเป็นปัญหาขึ้นมาว่า ในกรณีนี้เจ้าหนี้เป็นทั้งบุคคลธรรมดาและเป็นนิติบุคคล
รวมกันจะถึงยอดไหนเป็นยอดที่ฟ้องล้มละลาย จะต้องเขียนในเรื่องนี้ไว้ด้วย มิฉะนั้นจะเกิดเป็น
ปัญหาขึ้นมาได้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ทพฯ รัฐมนตรีจะให้ทำอย่างไรครับ จะ
ให้แก้ไขอย่างไรครับ ทำอย่างไรครับ เชิญ

นายประสพ บุษราคัม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ ถ้าท่านรัฐมนตรีมีชัย คิดถึง-
มาอย่างนั้น กระผมก็อยากให้คุณช่วยแก้ไขให้ถูกต้องด้วยครับ ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ลองแก้ไขเสียเลยครับ เสนอที่ประชุม
เสียเลยครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ
กระผมจะลองเสนอในบรรทัดสุดท้ายนะครับ เป็นว่า "หรือลูกหนี้ซึ่งเป็นนิติบุคคลเป็นหนี้เจ้าหนี้ผู้

เป็นโจทก์คนเดียวหรือหลายคนไม่ว่าจะมีเจ้าหนี้บุคคลธรรมดา รวมอยู่ด้วยหรือไม่ก็ตาม เป็นจำนวนไม่น้อยกว่าค่าห้าแสนบาท"

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดมีความเห็นอีกหรือไม่ ขอเชิญคุณเซว่งศักดิ์ครับ

นายเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมเซว่งศักดิ์ เศรษฐมัตย์ จากอุบลราชธานี พรรคสยามประชาธิปไตย กระผมได้ฟังท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายก กระผมต้องขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนามคือ พณฯ มีชัย ฤชุพันธุ์ กระผมอยากจะประทานกราบเรียนว่า ในมูลหนี้ที่จะฟ้องล้มละลายได้นั้นมันจะต้องเป็นมูลหนี้เท่า ๆ กัน ถ้าหากบุคคลธรรมดา 50,000 นิติบุคคลถึงจะรวมกันหลาย ๆ ก็ต้อง 50,000 ถ้าจะไปเขียนไว้ 5 แสน ก็เปลี่ยนหลักการไปครับ เป็น 5 แสน เพราะฉะนั้นที่ประชุมแห่งสภานี้ก็ได้ลงมติไปแล้วว่า เห็นด้วยกับท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมต้องขอประทานอภัยที่ต้องเอ่ยนามคือ คุณประสพ บุษราคัม ว่าควรจะอยู่ในวงเงิน 50,000 บาท ซึ่งเป็นการเหมาะสมกับสภาวะเศรษฐกิจของประชาชนที่อยู่ในสภาวะที่เสื่อมโทรมอย่างทุกวันนี้ เพราะฉะนั้นอยากจะประทานกราบเรียนให้ข้อคิดต่อ พณฯ รัฐมนตรีประจำสำนักนายก ว่าสมควรที่จะให้วงหนี้สมดุลกันในกฎหมายฉบับเดียวกัน ไม่น่าจะได้มีความแตกต่างกัน ท่านผู้เป็นประธาน ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญท่านรัฐมนตรีครับ

นายมีชัย ฤชุพันธุ์ (รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมต้องขออภัยต่อสภานี้ นะครับ กระผมเข้าใจผิด นี้ที่ว่าเจ้าหนี้เป็นนิติบุคคล หรือเจ้าหนี้เป็นบุคคลธรรมดา ในกรณีนี้เฉพาะลูกหนี้เท่านั้น ที่กระผมสงสัยนั้นคงจะไม่ต้องแล้วนะครับ กระผมขออภัยด้วยนะครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ตกลงเอาไว้อย่างเดิม นะครับ เชิญท่านเลขาธิการดำเนินการต่อมาตรา 4 ครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนความเห็น และคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มาตรา 4 นี้มีผู้ขอแปรสงวนคำแปรญัตติไว้มีอยู่ 7 ท่านด้วยกัน

นายปิยะฉัตร วัชรารักษ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ เนื่องจาก มาตรา 4 ซึ่งแก้ไขมาตรา 10 (2) จะเกี่ยวข้องกับในมาตรา 3 ซึ่งแก้ไขในมาตรา 9 (2) เมื่อที่ประชุมนี้ได้ลงมติให้กำหนดแยกลูกหนี้เป็นบุคคลธรรมดา กับเป็นนิติบุคคล ในมาตรานี้ก็จะต้องมีความสัมพันธ์กัน เพราะฉะนั้นกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ก็ต้องถือเอาข้อความตามที่กรรมาธิการประสพ บุษราคัม ได้สงวนคำแปรญัตติไว้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้แปรญัตติ 7 ท่านด้วยกันครับ เชิญคุณ
วิญญู ยุพฤทธิ นะครับ อยู่หรือไม่ อยู่หรือครับ เชิญครับ คุณวิญญูครับ

นายวิญญู ยุพฤทธิ (ยโสธร) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตามที่กระผม
ได้ขอแปรญัตติไว้ เพื่อไม่อยากจะเสียเวลาทางสภา เพราะท่านประธานก็ได้ชี้แจงให้ที่ประชุม
ได้รับทราบแล้วว่ากฎหมายซึ่งคณะกรรมการได้พิจารณาเสร็จแล้วนั้นยังมีอีกมากสำหรับมาตรา
ที่กระผมได้ขอแปรไว้ กระผมจึงขออนุญาตครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ คุณสุสิทธิ์ครับถอนเลย-
ครับ ไม่ต้องอภิปราย จะถอนก็ถอนเลยครับ

นายสุสิทธิ์ โสภิตชา (อุบลราชธานี) : ท่านประธานสภาที่เคารพครับ เนื่องจากทาง
ท่านกรรมาธิการก็ได้เรียนต่อท่านประธานสภาแล้วว่า ในข้อความอันนี้จะต้องถือตามมาตรา 9
ซึ่งท่านสมาชิกประสพ บุชราคม ก็ได้ขอแก้ไขเอาไว้ กระผมเห็นด้วยนะครับ กระผมจึงขออนุญาต
ขอบคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณสงบ ทิพย์มณีครับ

นายสงบ ทิพย์มณี (สงขลา) : ท่านประธานครับ มาตรา 3 ถอนแล้ว มาตรา 4 ก็-
ถอนด้วยครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณเป็นอย่างยิ่งนะครับ ต่อไปคุณ-
ธีระศักดิ์ อัครบวร ถอนเลยนะครับ ไม่อยู่ถอนเลย ตกไปแล้ว ต่อไปคุณถวิล จันทรประสงค์

นายถวิล จันทรประสงค์ (นนทบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
กระผม ถวิล จันทรประสงค์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรนนทบุรี ประชาธิปัตย์ กระผมขออนุญาตผม

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณธีระพันธ์
เพชรสุวรรณ ครับ

นายธีระพันธ์ เพชรสุวรรณ (ชุมพร) : ท่านประธานที่เคารพครับ กระผม ธีระพันธ์
เพชรสุวรรณ ก็ได้ตกลงกับคุณประสพแล้ว แล้วกระผมเห็นว่าของคุณประสพดีกว่า กระผมก็ไม่ติด
ใจของกระผมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปคุณประสพ บุชราคม
ครับ

นายประสพ บุชราคม (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ กระผม ประสพ
บุชราคม ในเมื่อมาตรา 3 ท่านผู้มีเกียรติได้เห็นด้วยแล้ว แล้วมาตรา 4 มันเป็นผลพวงลงมา
กระผมก็ไม่จำเป็นต้องมาอภิปรายอีกครับ เพราะว่า 2 อย่างนี้ต้องสอดคล้องกันครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ เชิญท่านเลขาดำเนินการ
การต่อ มาตรา 4

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 5 และมาตรา 6 ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครั้น ก็จบการพิจารณาในวาระ 2

ต่อไปเป็นการพิจารณาในวาระ 3 ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่าท่านผู้ใดจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบนะครับ ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่างพระราชบัญญัติล้มละลาย (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 78 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 3 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 78 ท่าน ไม่เห็นชอบมี 3 ท่าน ก็เป็นการจบการพิจารณาในวาระ 4.1

ต่อไปเป็นวาระ 4.2 พิจารณาร่างพระราชบัญญัติสภาการเหมืองแร่ (ฉบับที่ ..)

พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการวิสามัญพิจารณาเสร็จแล้ว

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่ครับ

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : การพิจารณาวาระ 2 ก็เหมือนกันกับเมื่อ
ก่อนครับ ต่อไปขอเชิญท่านประธานคณะกรรมการแถลงครับ ขอเชิญครับ

นายบรม ต้นเถียร (ประธานคณะกรรมการ) : ท่านประธานสภาที่เคารพ ท่าน-
สมาชิกผู้มีเกียรติครับ ในชั้นนี้คณะกรรมการยังไม่มีอะไรจะแถลงครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญท่านเลขาธิการดำเนินการครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติสภาการ
เหมืองแร่ (ฉบับที่ ..) พ.ศ. .... ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข คำปรารภ ไม่มี-
การแก้ไข มาตรา 1 และมาตรา 2 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 3 มีการแก้ไข มีกรรมการสงวน
ความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็มีคุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ ได้สงวน
ความเห็นไว้

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมการ) : ท่านประธานที่เคารพครับ คือกระผม
ไม่แน่ใจนะครับว่า สภาเหมืองแร่เนี่ยเราจะมีสมาชิกสักเท่าไร สมมุติว่าเรามีสมาชิก 400 คน
เราเก็บค่าบำรุงกันคนละ 10,000 หรือว่ารายละ 10,000 บาท ปีหนึ่งเราก็จะมีรายได้ 4
ล้านบาท คือ 400 หมื่นบาท ซึ่งคิดว่าไม่น่าจะเพียงพอกับการบริหารของสภาการเหมืองแร่ขอ-
อนุญาตครับ กระผมพูดผิดมาตราไปนะครับ คือที่มาตรา 3 นี้ครับคำวิเคราะห้ศัพท์ ซึ่งตัดคำว่า
"ธุรกิจเหมืองแร่" นั้นให้ตัดคำว่า "การค้าเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับ
อุตสาหกรรมเหมืองแร่" ออก ทีนี้เมื่อเราไปคุยกับมาตรา 7 นะครับ "ภายใต้บังคับมาตรา 6
ห้ามสภาการเหมืองแร่กระทำการใด ๆ ดังต่อไปนี้ 1. กระทำการอันเป็นการทำลายการแข่งขัน
อันพึงมีตามปกติวิสัยของการประกอบธุรกิจ เว้นแต่จะเป็นการปฏิบัติตามนโยบายของรัฐบาล 2.
กระทำการอันเป็นการจำกัดสิทธิของผู้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่และธุรกิจเหมืองแร่ที่มีอยู่-
แล้วตามกฎหมาย" คือสภาการเหมืองแร่เนี่ยก็มีหน้าที่คล้าย ๆ กับเป็นการควบคุมการทำงานของ
บรรดาเหมืองแร่ต่าง ๆ ให้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพและมีจรรยาบรรณในการที่จะทำการขุด-
แร่ขึ้นมาหรือในการที่จะประกอบกิจการเหมืองแร่ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับเหมืองแร่มาก แต่ใน
ขณะเดียวกันธุรกิจเหมืองแร่เนี่ยก็ประกอบไปด้วยหลายฝ่ายหลายคณะตั้งแต่ผู้ที่ทำการสำรวจแร่ -
การซื้อแร่ การขายแร่ การเก็บแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม การนำแร่เข้า หรือ
การส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักรตามกฎหมายว่าด้วยแร่และให้หมายความรวมถึงการผลิตหรือ -
การค้าเครื่องมือ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ แต่คณะกรรมการ
ได้ตัดข้อความอันนี้ออกเสีย เพราะฉะนั้นเมื่อเรามาห้ามสภาการเหมืองแร่ไม่ให้กระทำการตาม
มาตรา 7 เมื่อเรามาตัดคำวิเคราะห้ศัพท์อันนี้ออกไปกระผมก็แน่ใจว่าสภาการเหมืองแร่ต่อไป

ก็คงจะไปทำการค้าเครื่องมือ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดอันเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ได้ ซึ่งเป็นการผิดวัตถุประสงค์ของการตั้งสภาการเหมืองแร่และการที่เราจะได้ผู้ที่เป็นผู้ค้าเครื่องมือ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใด อันเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่มาเป็นสมาชิกของสภาการเหมืองแร่ด้วย เป็นสมาชิกชั่วคราวหรือสมาชิกสมทบก็ตามก็จะเป็นประโยชน์ในการที่จะหารายได้ให้แก่สภาการเหมืองแร่ และในการที่จะไปควบคุมคุณภาพกิติของการผลิตเครื่องมือ เครื่องใช้ ในการทำเหมืองแร่ กระผมคิดว่า การที่เขียนไว้วันนี้มีแต่จะได้รับการประโยชน์ไม่เสียประโยชน์แต่ประการใด แต่การที่เราจะตัดออกไปนั้น กระผมคิดว่าก็มีแต่จะเสียประโยชน์มากกว่าที่จะได้รับประโยชน์ กระผมจึงขอสงวนไว้ไม่เห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมากในการที่จะให้ตัดถ้อยคำอันนี้ออกไปจากคำวิเคราะห์ศัพท์ครับ จึงขอกราบเรียนชี้แจงต่อสภาดังนี้ครับ ในเหตุผลของ กระผมที่แปรญัตติสงวนไว้ตามร่างเดิมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านกรรมาธิการ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ เหตุผลที่ทางคณะกรรมาธิการได้ขอตัดออก ขอตัดข้อความตอนท้ายที่ว่า "และให้หมายความรวมถึงการผลิตหรือการค้าเครื่องมือ เครื่องใช้ หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่" นั้นเห็น ว่าถ้าหากว่าถ้าจะคงไว้ตามร่างของรัฐบาลแล้วจะมีความหมายกว้างเกินไป ยกตัวอย่างร้านซึ่งค้าเครื่องมือ เครื่องใช้ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่นั้น กระผมจะยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่าง เป็นต้นว่าร้านที่ขายค้อนสำหรับสำรวจแร่ก็ดี หรือว่ารถแทรกเตอร์ที่ใช้สำหรับขุดดินก็ดีหรือว่าพวกนี้ละครับ เราอาจจะนำไปใช้ในการขุดดินหรือว่าทำถนนหนทางก็ได้ โดยไม่จำเป็นที่จะต้องถือว่าอันนี้มาเป็นที่ใช้กับอุตสาหกรรมเหมืองแร่โดยตรง เพราะฉะนั้นในส่วนที่เกี่ยวข้องกับที่ใช้กับอุตสาหกรรมเหมืองแร่จริง ๆ นั้นก็คงจะมีไม่มากอย่าง เพราะฉะนั้นทางคณะกรรมาธิการจึงเห็นว่าไม่น่าจะให้คลุมไปถึงผู้ที่ทำการค้าของเหล่านี้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญครับ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : กระผมว่าถ้าเขียนไว้วันนี้ละครับ มันจะมีประโยชน์มากกว่าเพราะการใช้วิจาร์ណ္ဍာณในการรับเข้ามาเป็นสมาชิกของสภาการเหมืองแร่ นั้นมันจะกว้างขวางกว่า รายไหนที่เราเห็นว่าไม่เกี่ยวข้อง เช่นที่ขายค้อน หรือว่าขายกระบุง หรือว่าขายสิ่งละอันพันละน้อยซึ่งไม่เกี่ยวกับการเหมืองแร่โดยตรง เราก็อาศัยมาตรา 14 ไม่รับเข้ามาเป็นสมาชิก แต่ถ้าในกรณีที่ขายกิจการที่ทำธุรกิจเกี่ยวกับเครื่องมือ เครื่องใช้ของการเหมืองแร่โดยตรง ก็น่าจะรับเข้าเป็นสมาชิกได้ เพราะพวกนี้ก็ค้าขายอยู่กับการเหมืองแร่และเราก็จะมีรายได้เป็นค่าบำรุงของสภาการเหมืองแร่เพิ่มขึ้น เพราะลำพังแต่ผู้ทำเหมืองนั้นถ้าเข้ามา 400 คนตั้งที่กระผมกราบเรียนมาเมื่อกี้ ถ้าเก็บคนละ 10,000 บาท ก็ได้ 4 ล้านบาทเท่านั้น การที่จะมาบริหารสภาการเหมืองแร่นั้นก็คิดว่าจะประสบความสำเร็จไปได้ด้วยยาก แต่ถ้าเราเปิดประตูให้กว้างไว้มีโอกาสที่จะรับผู้ประกอบการค้าที่เกี่ยวข้องกับการเหมืองแร่โดยตรง

อาศัยมาตรา 14 และมาตรา 12 ประกอบกันเข้าไปนี่ครับ เราก็สามารถที่จะมีสมาชิกได้ กว้างขวางขึ้น และเงินค่าบำรุงก็มีมากขึ้นและผู้ที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจการเมืองแร่เราก็สามารถควบคุมคุณภาพของเครื่องมือเครื่องใช้ในกิจการเหมืองแร่ได้โดยตรง เพราะอย่าลืมว่าหมายถึงชีวิตหรือหมายถึงความปลอดภัยในชีวิตของบุคคลที่ทำเหมืองแร่ ในปัจจุบันนี้เราประกอบการเหมืองแร่เฉพาะแร่ผิวดินเท่านั้น ได้คิดลึกลงไปตั้ง 500 ฟุตอย่างนี้เราก็ไม่มี นอกจากกิจการนำมันเท่านั้นเราก็ไม่เคยสำรวจกันให้ลึกถึงขนาดนั้นซุดกันเป็นอุโมงค์ถึงขนาดนั้นก็ยังมีเป็นที่กว้างขวาง และถ้ามีถึงขั้นนั้นเครื่องมือเครื่องใช้ที่จะใช้ต่อไปก็ต้องมีคุณภาพเพียงพอแก่ที่จะให้ความปลอดภัยของแรงงานที่ลงไปทำเหมือง ก็น่าจะต้องให้สภาเหมืองแร่มีอำนาจเข้าไปควบคุมถึงธุรกิจด้านนี้ด้วย ก็จะเป็นประโยชน์มากกว่าที่จะเสียหาย กระทบก็ยังขอยืนยันอยู่ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญคุณทรงธรรมครับ

จำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาติ (เชียงราย) : ท่านประธานที่เคารพ กระทบจำลอง เอก ทรงธรรม ปัญญาติ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดเชียงราย พรรคสยามประชาธิปไตย กระทบไม่ได้แปรญัตติไว้ แต่ตามข้อบังคับเมื่อกรรมาธิการแก้ไข กระทบก็มีสิทธิ์จะพูด กระทบเห็นด้วยกับคุณธีระพันธ์ กรรมาธิการเสียงข้างน้อย กระทบเองก็ไม่เข้าใจว่าคณะกรรมาธิการได้ตัดข้อความในมาตรา 3 "ธุรกิจเหมืองแร่" ซึ่งหมายความว่า การสำรวจแร่ การซื้อแร่ การขายแร่ การผลิตแร่ การแต่งแร่ การประกอบโลหกรรม การนำแร่ หรือส่งแร่ออกนอกราชอาณาจักร ตามกฎหมายว่าด้วยแร่แต่คณะกรรมาธิการได้ตัดคำว่า "และให้หมายความรวมถึงการผลิต การค้า เครื่องมือ เครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่" และกรรมาธิการได้ชี้แจงเมื่อคืน กระทบก็ยังไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมาธิการเสียงข้างมาก เพราะในกฎหมายได้บังคับอยู่แล้วครับ ท่านประธานที่เคารพ ว่าเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ท่านประธานที่เคารพ กระทบเคยเป็นกรรมาธิการวิสามัญพิจารณากฎหมายอาญา ได้เพิ่มโทษผู้ขโมยหรือลักทรัพย์อันเกี่ยวข้องกับเครื่องมือกลกรรมของผู้ประกอบการกลกรรม ก็หมายถึงพวกรถไถ อุปกรณ์รถไถ และก็ตลอดจนถึงเครื่องสูบน้ำที่เกี่ยวข้องกับเกษตรกร เพราะถือว่าเป็นเครื่องมืออุปกรณ์ในการประกอบกลกรรมของผู้มีอาชีพการกลกรรม เราได้วิเคราะห์กันแล้วก็ได้อภิปรายกันแล้ว เราก็ไม่ได้หมายถึงว่าบริษัทร้านค้าที่ขายรถแทรกเตอร์หรือรถไถนั้น จะต้องอยู่ในความคุ้มครองของกฎหมายฉบับนี้ด้วย หมายความว่าผู้ที่มิอาชีพการกลกรรมซึ่งมีรถไถ หรือมีเครื่องสูบน้ำเช่นเดียวกันกับกฎหมายฉบับนี้ก็หมายความว่าผู้ที่ประกอบการเกี่ยวกับธุรกิจเหมืองแร่และในกฎหมายก็เขียนไว้ชัดเจนว่า ให้หมายความรวมถึงการผลิต การค้า หรือเครื่องมือเครื่องใช้หรือสิ่งอื่นใดที่เกี่ยวข้องกับในกฎหมายเขียนว่า "อุตสาหกรรมเหมืองแร่" เพราะฉะนั้นที่คณะกรรมาธิการเสียงส่วนใหญ่ให้ตัดออกไปนี้ ที่คณะกรรมาธิการชี้แจงมากกระทบก็ยังไม่หายข้องใจ กระทบในฐานะที่จังหวัดเชียงรายของกระทบก็มีอำเภอแม่ส่วย เวียงป่าเป้าบ้านะครับ ที่แร่มากที่สุด กระทบก็อยากจะขอฟังคณะกรรมาธิการชี้แจงอีกสักหนหนึ่งก่อนที่กระทบจะตัดสินใจ เห็นด้วยยกมือให้กับ-

กรรมาธิการเสียงข้างน้อยหรือว่าเห็นด้วยกับกรรมาธิการเสียงข้างมาก ขอขอบพระคุณครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ อยู่กฎเก็ตคงจะรู้ดี-
นะครับ เรื่องนี้

นายจรูญ เสรีถวัลย์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานครับ เหตุผลของกรรมาธิการข้าง
มากที่ขอตัดมาตรา 3 ตามที่ส่งมาอยู่ในมือของท่านนั้น คือ ท่านประธานครับ ธุรกิจของเหมืองแร่
นั้นคำว่า "แร่" ในที่นั้นมันไม่ได้หมายถึงเฉพาะแร่อย่างใดอย่างหนึ่ง ในเมืองไทยของเรามี
ทรัพยากรคือเรียกว่า แร่ มีตั้งหลายอย่าง มีตั้งแต่แร่ดีบุก หรือแบออร์ไลต์ แร่ซีไลต์ แร่วุลแฟรม
แร่แทนทาลัม แทนทาลิต์ ก็มีตั้งหลายอย่าง จุดประสงค์ของพระราชบัญญัติฉบับนี้ต้องการที่จะ
เอาผู้ประกอบการค้าทรัพยากรในประเภทนี้มารวมกันเป็นกลุ่มเป็นก้อน เพื่อประสานนโยบายใน
ภาคเอกชนกับรัฐ เพราะฉะนั้นตามคำนิยามที่เราให้ตัดออกไปนั้น ท่านประธานลองคิดดูซิครับว่า
ถ้าเราให้ผู้ประกอบเครื่องมือเครื่องใช้หรืออะไหล่ของแร่นี้ อย่างเช่นการทำแร่ดีบุกในสมัยนี้
เราก้าวหน้าถึงกับเรียกว่าเราทำเหมืองแข่งกันเราใช้รถดั้มพ์เป็นส่วนใหญ่ เราจะให้เอเยนต์-
รถดั้มพ์ หรือว่าพ่อค้าขายรถดั้มพ์เข้าเป็นสมาชิกเหมืองแร่ นั้น กระผมคิดว่ามันควรจะเป็นคนละ-
เรื่อง แล้วก็ท่านประธานครับ คำว่า "ธุรกิจเหมืองแร่" หมายควมถึงการสำรวจแร่ การซื้อ-
แร่ การแต่งแร่ ซึ่งอาชีพเหล่านั้นนั้นจะต้องขออนุญาตจากกรมทรัพยากร หรือกระทรวงอุตสาหกรรม
กรรมเสียก่อน ส่วนการค้าเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านั้น ไม่จำเป็นต้องขอ เพราะฉะนั้นเพื่อการ-
ควบคุม เพื่อให้สมาคมนี้อยู่ภายใต้การควบคุมของกระทรวงอุตสาหกรรมอีกครั้งหนึ่ง เราจึงจำ-
เป็นต้องตัดออกไป เพื่อให้ง่ายกับการควบคุม ส่วนที่ท่านกรรมาธิการเสียงข้างน้อยอ้างว่า ถ้า
หากว่าการเข้ามาเป็นสมาชิกนั้น ยังจะต้องผ่านขั้นตอนในการที่จะรับหรือไม่รับนั้น แต่อย่าลืมว่า
มาตรา 15 นั้น ได้บัญญัติไว้ว่า ถ้าหากว่าสภาเหมืองแร่ไม่รับผู้สมัครเป็นสมาชิกนั้น ยังให้มีการ
อุทธรณ์ทำหนังสือต่อรัฐมนตรีภายใน 30 วัน แล้วรัฐมนตรีจะต้องตอบภายใน 60 วันนะครับ
นี่คือเหตุผลอย่างหนึ่งที่เรตัดคั่นนี้ออก เพื่อไม่ให้สภาเหมืองแร่ที่ใหญ่โตเทอะทะยากแก่การควบคุมครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าคุณธีระพันธ์ เพื่อรักษาเวลาจะ-
ขอถอนเสียใหม่หรืออย่างไร ขอเชิญ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ผมยังติดใจอยู่ครับ คือวัตถุประสงค์ของ
ร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เราต้องการจะควบคุมจรรยาบรรณของผู้ที่ประกอบการเหมืองแร่ ในทาง
เชิงวิศวกรรมทั้งสิ้น โดยเฉพาะผู้ที่ประกอบการค้านี้ไม่เคยต้องขออนุญาตจากกระทรวงหนึ่ง
กระทรวงใดในการที่จะใช้เครื่องมือหรือผลิตเครื่องมือขึ้นมา เพราะฉะนั้นผู้ที่ประกอบการค้านี้
บางครั้งก็ขาดความรับผิดชอบ อย่างเช่นผลิตเครื่องมือที่สามารถจะชุดแร่ขึ้นมาจากความสมบูรณ์
ของแร่ 100 เปอร์เซ็นต์แทนที่ผลิตเครื่องมือสามารถจะเอาแร่ขึ้นมาได้ถึง 85 เปอร์เซ็นต์
กลับเอาแร่มาได้เพียง 60 เปอร์เซ็นต์ ทำให้สูญเสียทรัพยากรของชาติไปโดยเปล่าประโยชน์

และต่อไปจะไปซุกซำที่นั่นอีกก็ไม่ได้ เครื่องมือเครื่องใช้ที่ใช้เกี่ยวกับแร่จะต้องมีคุณภาพ แล้วก็มีความสามารถที่จะใช้ไปในการขุดแร่ให้ได้คุ้มกับทรัพยากรของชาติของเราที่มีอยู่ ไม่ใช่ซุกกันไปแล้วรอบ 2 ไปซุกต่อก็ไม่คุ้ม ขุดรอบแรกก็ไม่คุ้ม ขาดทุนกัน ดังเช่นที่เป็นมาอยู่ที่เราทราบกันอยู่ ใช้เครื่องขุดแร่จากในทะเล โดยไม่มีหลักวิชาไม่มีอะไรทั้งสิ้น ก็ทำให้สูญเสียไปโดยเปล่าประโยชน์ แล้วผู้ที่ประกอบการค้าก็ขาดทุน รัฐก็ไม่ได้ประโยชน์เต็มเม็ดเต็มหน่วย เพราะฉะนั้นในการที่เราจะควบคุมจรรยาบรรณของผู้ประกอบการเหมืองแร่ก็น่าจะรวมไปถึงผู้ที่จะทำเครื่องมือสำหรับธุรกิจหรืออุตสาหกรรมเหมืองแร่ด้วย กระทบก็ยังมีความเห็นอยู่เช่นนั้น ยังเห็นอยู่ตามร่างเดิมครับ เพราะวัตถุประสงค์ของร่างเดิมนั้น ต้องการที่จะควบคุมเครื่องมือ เครื่องมือ หรือผู้ผลิตเครื่องมือเครื่องมือในการใช้ในกิจการเหมืองแร่ด้วย กระทบยังยืนยันครับ ไม่ถอนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่ถอน ผมจะขอมติจากที่ประชุมเลยนะครับ คือมาตรา 3 นี้มีการแก้ไข โดยคณะกรรมการส่วนใหญ่ ที่นี้ก็มีกรรมการส่วนน้อย 1 ท่าน คือ คุณธีระพันธ์ ขอให้คงไว้ตามของรัฐบาล ฉะนั้นผมอยากจะถามมติจากที่ประชุมว่าท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามกรรมการส่วนใหญ่ที่แก้ไข ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 56 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขตามร่างเดิมที่ คุณธีระพันธ์ เสนอ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 11 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามกรรมการเสียงข้างมากแก้ไข มี 56 ท่าน คงไว้ตามคุณธีระพันธ์มี 11 ท่าน เชิญเลขาดำเนินการ มาตรา 4 ต่อไปครับ

พลตรี กระจวี สฤษดิ์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 4 ไม่มีการแก้ไข หมวด 1 การจัดตั้งสภาการเหมืองแร่ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 5 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 6 มีการแก้ไข มาตรา 7 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 8 มีการแก้ไข มาตรา 9 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 10 ไม่มีการแก้ไข มีผู้ขอสงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้แปรญัตติ คือคุณชัย ชิดชอบ ครับ อยู่ใหม่ ไม่อยู่ครับ ผ่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระทบไม่เคยขาดประชุมเลยท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เปล่า นี่ก็จะหลบไปในเรื่องนี้

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เอ ถ้าอย่างนั้นผมก็คงจะได้ 5,000 ด้วยซิท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่เป็นไรครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : แต่ว่าท่านประธานควรจะให้สัก 10,000 ไม่เป็นไร-
หรรอครับ แต่ว่ากระทบไม่ขายตัวนะ ท่านประธานที่เคารพ กระทบ นายชัย ชิดชอบ สมาชิก

สภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรราษฎร ท่านประธาน ในมาตรา 10 นี้ กระทบได้ขอเพิ่มข้อความในมาตรานี้ในวรรคท้าย เพิ่มข้อความว่า "ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา" เหตุผลท่านประธานร่างพระราชบัญญัติฉบับนั้นซึ่งเป็นการรวมบรรดาพวคนายทุนต่างๆ เพื่อจะบีบบัรัฐบาล ในการที่จะมีผลได้ผลเสียในเรื่องเกี่ยวแก่ภาษีแร่ หรือด้านอื่นอาจจะเป็นไปได้ เพราะว่ามีคนกลุ่มหนึ่งพยายามที่จะดำเนินการในรูปที่ว่าขึ้น ก็เหมือนกับถ้าพูดภาษากระทบทางโน้น ซึ่งไม่ใช่ในกฎหมายครับ เขาเรียกว่า ทรูเลียว คือว่า ไชลาว น้ำขึ้นปลาชิวก็เข้า น้ำลง กุ้งผอยก็เข้า ฉะนั้นกระทบว่า การบัญญัติใด ๆ ในมาตรานี้ควรเขียนให้ชัด โดยให้มีการประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้เป็นเรื่องของกฎหมายให้แน่ชัดเข้าไป แต่ว่าถ้ากรณีการชี้แจงเป็นที่พอใจ กระทบอาจจะถอนก็ได้ แต่ไม่ได้ขายตัวนะ ท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปร้อยตำรวจโท ณรงค์ เทวกุลย์ ครับ ขอบคุณมาก ท่านให้ผ่าน เชิญครับ ต่อไปคุณธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมาธิการ) : คือมาตรานี้เกี่ยวกับเรื่องรายได้ของสภาเหมืองแร่ นั้นจะมาจากทางใด ซึ่งก็ได้บัญญัติไว้ว่าให้เก็บเป็นค่าบำรุงจากสมาชิกที่ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ต้องไม่เกินร้อยละ 0.1 ของราคาแร่ที่สมาชิกแต่ละรายจำหน่ายในปีนั้น จากแร่ที่ได้จากการทำเหมืองและสำหรับสมาชิกที่ไม่ได้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ต้องไม่เกินปีละ 10,000 บาทนี้ หมายถึงถ้าสมาชิกที่ประกอบอุตสาหกรรมทำเหมืองนั้นถ้าปีหนึ่งได้แร่สัก 2,000 หาบ ๆ ละ 10,000 บาท ก็อาจจะเป็นเงินถึง 20 ล้านบาท ก็จะต้องเสียค่าบำรุง ถ้าเก็บเต็มทีก็ถึงปีละ 2 แสนบาท ถ้ามีรายได้ 10 ล้านบาท ก็ต้องเสียค่าบำรุง ถ้าเก็บเต็มทีถึง 1 แสนบาท ในขณะที่สมาชิกซึ่งมิได้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เช่นพวกสำรวจแร่ นะครับ เช่น พวกสำรวจแร่จะขุดเจาะสำรวจบ่อน้ำมัน จะมีค่าจ้างกัน 200 - 300 ล้านบาท ก็เสียค่าบำรุงกันเพียงไม่เกิน 10,000 บาท ทีนี้ถ้าเรามีสมาชิก 400 คน เราเสียค่าบำรุงคนละ 10,000 บาท ก็ได้ 4 ล้านบาท ซึ่งคิดว่าคงไม่พอกับการบริหารแน่ อย่างนั้นก็ควรจะเก็บจากพวกที่ประกอบการเหมืองแรมากกว่า 10,000 บาทแน่มันถึงจะพอเพียงแก่การบริหารสภาการเหมืองแร่ ซึ่งกระทบคิดว่ามันก็ต้องมีล๊อคไว้ ที่จำนวนจำกัดจำนวนหนึ่ง ถ้าไม่มีล๊อคไว้ก็จะเป็นอันตราย และจะหาสมาชิกยาก ซึ่งตามพระราชบัญญัติฉบับนี้ในบทเฉพาะกาล กระทบก็ไม่แน่ใจว่าจะมีความเชื่อมั่นกันหรือเปล่านั้นจะหาสมาชิกได้จำนวนตามที่ต้องการ เพราะก็มีการให้ต่ออายุกันในการที่จะหา ไม่ครบตาม 180 วัน ก็ให้ต่อไปอีกครั้งหนึ่ง 120 วัน ดังกล่าวนี้นี้ ก็แสดงให้เห็นถึงความไม่แน่ใจ หรือความไม่พร้อม ถ้าเราจะเก็บมากก็กลัวเขาจะไม่เข้ามา กระทบถึงอยากให้มีล๊อคไว้ จึงได้แก้เพียงถ้อยคำว่า "จะต้อง" ให้เป็น "แต่" นี้หมายถึงว่าจะไม่ให้เกินปีละ 10,000 บาทต่อราย ซึ่งถ้าเก็บเต็มที่ 10,000 บาทนี้ 4 ล้านบาทนี้กระทบคิดว่าก็จะมีสมาชิกเข้ามาเป็น 1,000 ราย ก็อาจจะมีรายได้ถึงปีละเป็นสิบ ๆ ล้าน ซึ่งจะเพียงพอแก่การบริหาร ถ้าไม่เช่นนั้นแล้วสมาชิกซึ่งเป็นเจ้าของเหมืองแร่ นี้จะต้องรับภาระหนักทั้ง ๆ

ที่เขาเสียค่าภาคหลวงแร่แล้ว เสียภาษีให้รัฐบาลแล้ว จะต้องมาถูกชกอีกร้อยละ .1 ของราคาแร่ที่เขาจำหน่าย ซึ่งก็จะเป็นภาระอันหนัก กลัวว่าจะไม่ได้รับความสนับสนุนจากผู้ประกอบการเหมืองแร่ ซึ่งจะทำให้ความต้องการอันหวังดีกับการใช้ทรัพยากรของชาติที่ได้ออกพระราชบัญญัติฉบับนั้น จะไม่สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี จึงได้ขอแปรญัตติไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอเชิญกรรมการแถลงเดี่ยวจะได้ขอ-
มติเลย เชิญครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมการ) : กราบเรียนท่านประธานที่เคารพครับ สำหรับประเด็นแรกที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอให้เพิ่มคำว่า "ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา" นั้น เห็นว่าในเรื่องของสภาการเหมืองแร่ นั้น เป็นเรื่องของผู้ประกอบการธุรกิจกลุ่มเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งของประเทศเท่านั้น มิได้นำไปใช้กับประชาชนทั่วไปเหมือนกฎหมายซึ่งจะต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษา กระผมอยากจะขอให้เปรียบเทียบกับสมาชิกสมาคมการค้า หรือสมาคมหอการค้า ซึ่งเขาก็มีเรื่องการกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมของสมาชิกด้วยกัน สำหรับข้อบังคับของสมาคมการค้าก็ดี หอการค้าก็ดี เขาถือว่าเป็นเรื่องภายในของเขา แล้วทางกฎหมายก็ไม่ได้กำหนดให้ต้องประกาศในราชกิจจานุเบกษาด้วยเหตุผลดังกล่าวทางคณะกรรมการจึงไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอของท่านผู้แปรญัตติ ที่จะให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา อันนี้เป็นเรื่องประเด็นแรก

สำหรับประเด็นที่ 2 ที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแก้ไขข้อความในวรรค 3 เกี่ยวกับเรื่องอัตราค่าบำรุงพิเศษ โดยแก้คำว่า "ต้อง" เป็นคำว่า "แต่" สำหรับประเด็นนี้คณะกรรมการใคร่จะขอกราบเรียนต่อที่ประชุมว่า เรื่องอัตราค่าบำรุงพิเศษนั้นเราแยกออกเป็น 2 กรณี คือ สำหรับสมาชิกที่ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ อันนี้เรากำหนดอัตราขั้นสูงไว้ว่าต้องไม่เกินร้อยละ .1 อันนี้เป็นอัตราขั้นสูงครับ ส่วนเมื่อคำนวณมาได้แล้วอาจจะเป็น 1 แส่น 2 แส่น 3 แส่น อะไรก็แล้วแต่ อันนั้นอาจจะเป็นไปได้ครับ แต่สำหรับสมาชิกที่มีได้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ เราเห็นว่าอันนี้เขาไม่ควรจะต้องเสียอัตราค่าบำรุงมากถึงขนาดนั้น เราก็ถึงกำหนดว่า ถึงอย่างไรก็ดีถ้ากำหนดขึ้นแล้ว ก็จะเก็บไม่เกินปีละ 10,000 บาทครับ อันนี้พฤติการณ์แยกให้เห็นว่า สมาชิกมี 2 ประเภทและก็มีลักษณะต่างกัน การที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแก้คำว่า "ต้อง" เป็น "แต่" นั้น จะทำให้อ่านแล้วมีความหมายเข้าใจยาก มันจะเป็นอย่างที่ว่าสำหรับสมาชิกที่มีได้ประกอบอุตสาหกรรมเหมืองแร่ แต่ไม่เกิน 10,000 บาท กระผมคิดว่าร่างของรัฐบาลที่เสนอมานั้น เป็นร่างที่ถูกต้องอยู่แล้วครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เพื่อรักษาเวลาครับ ผมอยากจะถามคุณธีระพันธ์ จะถอนไหมครับ อยู่หรือเปล่าครับ ถอนไหมครับ ผมว่าเพื่อรักษาเวลา ถอนดีกว่าครับจะได้ไม่ต้องลงมติ เวลาเราเหลือน้อยเต็มที

นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ (กรรมการ) : ถ้าจะเอาอย่างนั้น ผมก็ไม่ติดใจครับ และก็คิดว่าความสำเร็จหรือไม่สำเร็จของสภาการเหมืองแร่ มันก็อยู่กับตรงนี้แหละครับ แต่

เมื่อจะเอาอย่างนั้น ผมก็ไม่ตั้งใจครับ เพราะผมก็คิดว่าเพื่อสงวนเวลาของสภาไว้ครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ คุณชัยครับ ถอนเหมือนกันใช้ใหม่ครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน เมื่อกฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายซึ่งมีความสำคัญมาก ในเรื่องการควบคุมของสภาเหมือนแรมนี้ เมื่อทางผู้ใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้เห็นว่าไม่มีความจำเป็น กระผมก็ไม่ตั้งใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปเป็นมาตรา 11 ครับ ขอท่านเลขาดำเนินการครับ

พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 11 ไม่มีการแก้ไข หมวด 2 สมาชิก กรรมการ พนักงาน และลูกจ้าง ไม่มีการแก้ไข มาตรา 12 มาตรา 13 มาตรา 14 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 15 มีการแก้ไข มาตรา 16 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 17 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัย ชิดชอบ อีกทะเลครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผม นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จังหวัดบุรีรัมย์ สังกัดพรรคประชากรศาสตร์ กระผมได้ขอสงวนคำแปรญัตติในมาตรา 17 โดยกระผมได้ขอตัดจำนวนกรรมการสภาการเหมือนแรมนี้ ซึ่งประกอบไปด้วยกรรมการไม่เกิน 18 คน แต่กระผมว่าไอ้เลข 18 มันไม่ค่อยดี กระผมก็เลยขอตัดเป็นไม่เกิน 15 คน เหตุผลก็เนื่องจากว่า โดยมากนี้คณะกรรมการส่วนใหญ่ก็จะต้องมีเกิน คือเป็นเลขคี่ ทำอะไรก็มันจะมีผู้ชี้ขาด ฉะนั้นกระผมจึงได้เสนอขอตัดจาก 18 ไม่เกิน 15 คน ถ้ากรรมาธิการชี้แจงเป็นที่พอใจ บางทีกระผมอาจจะไม่สงวนก็ได้ ขอขอบคุณ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ สำหรับประเด็นเกี่ยวกับเรื่องจำนวนกรรมการเหมือนแรมนี้ เนื่องจากว่าปัจจุบันนี้มีสมาคมทั้งหมด 6 สมาคมครับ แล้วเรากำหนดว่าสมาชิกสามัญต้องมีจำนวนเป็น 2 เท่าของ สมาชิกสมทบ ด้วยเหตุนี้จึงจำเป็นต้องกำหนดเป็น 18 ถ้าหากว่ากำหนดไว้เพียง 15 คนก็จะเกิดปัญหาว่าจะหาตัวจำนวนกรรมการจะต้องตัดจำนวนกรรมการของสมาคมใดสมาคมหนึ่งออกไป ซึ่งกระผมคิดว่าในระยะเริ่มต้นที่เรากำลังจะต้องร่วมมือกันดำเนินงานนั้น ความร่วมมือของทุก ๆ สมาคมนั้นเป็นสิ่งที่เราต้องการอย่างยิ่ง เพราะฉะนั้นในขั้นต้นนี้จึงเห็นว่าจำเป็นต้องกำหนดไว้ว่า ต้องมีสมาชิก 18 คนครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ผมคิดว่านิต ๆ หน่อย ๆ อนุโลมนะครับ คุณชัยครับ ถอนเลยนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผมไม่ถอนนะครับ แต่ผมไม่ตั้งใจครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอบคุณมากครับ ต่อไปครับท่านเลขาธิการ มาตรา 18 ครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 18 มีการแก้ไข มาตรา 19 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ก็มีท่านชัย เชิญครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ คือท่านชัยโดยมากก็แปรเรื่อยเลยครับท่านประธาน ท่านประธาน กระทบ นายชัย ชิดชอบ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดบุรีรัมย์สังกัดพรรคประชากร ราษฎร ในมาตรา 19 นี้ กระทบได้ขอสงวนโดยขอเพิ่มคำว่า "แต่ไม่เกินสองวาระ" คือหมายความว่ากรรมการที่พ้นจากตำแหน่งตามวาระหรือโดยวิธีจับสลากได้รับเลือกตั้งอีกได้ แต่ไม่มี กำหนดระยะเวลาว่าบุคคลซึ่งเป็นกลุ่มเป็นก้อนกันโดยมากจะวางแผนอะไร ๆ ไว้ซึ่งเราเคยรู้ มา กระทบว่าการตั้งสภาเหมือนแร่ต้องมีขีดจำกัดเหมือนกันครับว่าอย่าให้เกิน 2 วาระ ถ้า ท่านกรรมาธิการเห็นด้วยตามกระผมเสนอ ก็ควรที่จะพิจารณาเพิ่มข้อความนี้ไป

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กรณีนี้กระผมก็ ในนามของคณะกรรมการเห็นว่าจะต้องยึดตามร่างของทางรัฐบาลอีกครั้งหนึ่งครับ เหตุผลก็คือว่ากรณีผู้ที่จะเป็นกรรมการได้ก็จะต้องมีเสียงนิยมมีคนเขาเลือกตั้งขึ้นมา ทีนี้ถ้าหากว่าเราไป กำหนดเขาบอกว่ารับตำแหน่งได้ไม่เกิน 2 วาระ ก็เป็นการตัดโอกาสของคนที่มีความสามารถ ซึ่งสมาชิกเขาอยากจะเลือกมากกว่า 2 วาระ ก็ไม่อาจจะทำได้ครับ กระผมอยากจะเปรียบเทียบสมาชิกของสภานี้ครับ สมาชิกของสภานี้เราก็ไม่ได้กำหนดว่าท่านจะได้เป็นสมาชิก สภานี้ได้กี่เทอม เรายังมาก ๆ เทอมก็จะยิ่งดีนะครับ อันนี้กระผมกราบเรียนท่านครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัยครับ ไม่ติดใจนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมก็มีความข้องใจอยู่ท่าน- มาเทียบกฎหมายเรื่องผู้แทนกับเรื่องกฎหมายสภาเหมือนแร่มันแตกต่างกันนะครับท่านประธานครับ คือหมายความว่าอันนี้เป็นเรื่องคณะกรรมการ มันเป็นเรื่องผลประโยชน์ครับ สภาแห่งนี้ไม่ เกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์ มีแต่เสียอย่างเดียว เสียประโยชน์ คือสมาชิกที่สภานี้เสีย ประโยชน์เพื่อส่วนรวมของแผ่นดิน แต่คณะกรรมการนี่ครับเป็นเรื่องผลประโยชน์ กระผมจึง ได้เสนอขึ้นมาว่าไม่ให้เกิน 2 วาระ หมายความว่าฝีมือของคนในการที่บริหารมันต้องมีการ เปลี่ยนครับ ในคณะกรรมการอาจจะบางทีนี้ไปคุณอำนาจสร้างฐานอำนาจ แล้วก็ทำให้เหตุการณ์ ต่าง ๆ ในสภาเหมือนแร่เป็นมาเพียงไปแม้แต่ข้าราชการระดับ ซี 11 นี้ท่านประธาน หรือ ซี. 10 อะไรต่าง ๆ นี้ คณะรัฐมนตรีมีมติว่า 4 ปี ให้มีการหมุนเวียนอย่างที่เราเห็น ๆ อยู่ ฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้เป็นปัญหาใหญ่ครับท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ ไม่เป็นไรครับ ประเดี๋ยวผมจะได้
ขอมติ ถ้าหากไม่ถอนนะครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ครับ กระผมไม่ถอนครับท่านประธานครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละครับ เชิญนั่ง เดี่ยวผมขอมติครับ
คือมาตรา 19 นี้ คณะกรรมาธิการไม่มีการแก้ไขคือถือตามร่างรัฐบาลนะครับ แต่ว่าคุณชัย
ชิดชอบ ขอให้มีการแก้ไข ฉะนั้นผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าคงไว้ตามร่างของ
รัฐบาลขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 54 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไขตาม-
คุณชัย ชิดชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 4 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ให้คงไว้ตามร่างเดิม 54 ท่าน ให้แก้ไข
ตามคุณชัย มี 4 ท่าน ก็เป็นอันว่าคงไว้ตามร่างเดิม ต่อไปเป็นมาตรา 20 ครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 20 ไม่มีการแก้ไข
มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณชัย สนใจไหม

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานอย่าถามน่ะอย่างนั้นครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คือเวลานั้นมีเวลาน้อย

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : เวลานี้แหละครับ ก็มันเรื่องของกฎหมายท่านประธาน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เข้าใจ เข้าใจครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธาน กระผมได้ขอแปรญัตติในมาตรา 20 นี้ คือ
หมายความว่า กระผมได้แก้ไข (3) นี้ ให้การโหวตเสียงคือการออกมตินี้ ให้ออกด้วยคะแนน-
เสียงไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิก และหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสมทบที่มา
ประชุม เหตุผลที่กระผมขอตัดนี้ก็เนื่องจากว่า การโหวตเสียงมันจะเป็นผลเหมือนกับสภาแห่งนี้
ถ้าเราเอาสองในสามนี้ มันจะมากไปครับ ถ้าหนึ่งในสามมันพอดี ๆ ครับ กระผมเห็นว่าการ
โหวตหรือการลงมติใด ๆ ถ้าเราออกในรูปแบบนี้ กระผมว่างานของสภาเหมืองแร่จะไปได้สวย
กระผมจึงจำเป็นที่จะต้องขอสงวนคำแปรญัตตินี้

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญกรรมาธิการแถลงสัณนิษฐาน ชี้แจงเชิญ-
ครับ

นายประเสริฐ นาสกุล (กรรมาธิการ) : กราบเรียนท่านประธานครับ กรณีนี้เป็นอีก
กรณีหนึ่ง ซึ่งทางคณะกรรมการพิจารณาแล้ว ไม่อาจเห็นด้วยตามข้อเสนอของท่านผู้มาแปรญัตติ
เหตุผลก็คือว่า ถ้าหากถือตามที่ข้อเสนอเป็นหนึ่งในการสามแล้ว จะทำให้หลักประกันของกรรมการ

ที่จะอยู่ในตำแหน่งยิ่งลดน้อยลงไปคือ ต่ำกว่ากึ่งหนึ่ง กระทบจะยกตัวอย่างให้ชัดเจนว่า สมาชิกมาประชุมทั้งหมด 30 ท่าน สมาชิกสามัญ 30 ท่าน ถ้าตามร่างรัฐบาลบอกว่าโหวตจะให้ กรรมการออกนั้น จะต้องสองในสาม คือหมายความว่า จะต้องมีการเห็นด้วย 20 ท่าน ถึงจะโหวตออก แต่ถ้าเป็นอย่างตามที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติขอแปรญัตติแล้ว สมาชิกเพียง 10 ท่าน ก็สามารถที่จะโหวตกรรมการออกครับ ซึ่งคณะกรรมการเห็นว่า หลักประกันที่รัฐบาลให้ ตามร่างนั้นจะดีกว่าครับ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ครับ เพื่อรักษาเวลา กระทบขอมติโดยน่ะครับ ไม่ต้องถามคุณชัยแล้ว ท่านก็คงจะไม่ถอน ผมจะขอมติจากที่ประชุมว่า คือมาตรา 20 นี้ ไม่มีการแก้ไข คือคณะกรรมการให้คงไว้ตามร่างของรัฐบาล แล้วก็ไม่มีมีการแก้ไข แต่ว่าคุณชัยขอให้มีการแก้ไข ผมอยากจะขอมติจากที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่าง รัฐบาล ขอให้ยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 62 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะมีการแก้ไข ตามคุณชัย ชิดชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คงไว้ตามร่างเดิมมี 62 ท่านแก้ไขตามคุณชัย ไม่มีครับ ต่อไปเป็นมาตรา 21 ต่อครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 21 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 22 มีการแก้ไข มาตรา 23 มีการแก้ไข มาตรา 24 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอแปรญัตติมี คุณสนั่น ก็พอใจแล้วก็มีคุณชัย ชิดชอบ คุณชัยครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ท่านประธานดูให้ชัดครับว่า เมื่อคณะกรรมการมีการแก้ไขตามที่กระทบขอแปรไว้ แล้วกระทบก็พอใจแล้ว แล้วจะต้องมาถามอะไรกระทบอีกท่านประธานในมาตรา 23

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เอาละ ขอบขอบคุณมากครับ ต่อไปครับ เชิญครับ มาตรา 25

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 25 มีการแก้ไข มาตรา 26 และมาตรา 27 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 28 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้สงวนคำแปรญัตติ คุณพินิจ จันทรสุรินทร์ ไม่มาครับ ผ่านครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 29 มาตรา 30 และ

มาตรา 31 ไม่มีการแก้ไข หมวด 3 การดำเนินกิจการของสภาการเมืองแร่ ไม่มีการแก้ไข
 มาตรา 32 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 33 มีการแก้ไข มาตรา 34 มาตรา 35 มาตรา 36 และ
 มาตรา 37 ไม่มีการแก้ไข หมวด 4 การควบคุมของรัฐ ไม่มีการแก้ไข มาตรา 38 มาตรา 39
 และมาตรา 40 ไม่มีการแก้ไข มาตรา 41 ไม่มีการแก้ไข มีผู้สงวนคำแปรญัตติ

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณพินิจ จันทรสุรินทร์ แปรญัตติไว้ไม่อยู่-
 ครับ ตกไป

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 42 ไม่มีการแก้ไข
 หมวด 5 บทกำหนดโทษ ไม่มีการแก้ไข มีกรรมาธิการขอสงวนความเห็น

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณธำรง ธารเสนา อยู่หรือเปล่าครับ
 (นายธำรง ธารเสนา ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่อยู่ ผ่านครับ

นายชัย ชิดชอบ (บุรีรัมย์) : ผู้สงวนได้ฝากกระผมว่าเห็นแก่หน้าของท่านประธานก็ไม่
 อยากจะให้เสียเวลา ก็เลยถอน

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอทีละไม่ต้องแล้วครับ ขอขอบคุณมากครับ

พลตรี กระจวี สุทัศน์ ณ อยุธยา (เลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา 43 มีการแก้ไข มี
 กรรมาธิการขอสงวนความเห็น มาตรา 44 ไม่มีการแก้ไข หมวด 6 บทเฉพาะกาล ไม่มีการ-
 แก้ไข มาตรา 45 มีการแก้ไข มาตรา 46 ไม่มีการแก้ไข

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : จบวาระ 2 แล้วนะครับ

ต่อไปจะเป็นการพิจารณาวาระที่ 3 นะครับว่าท่านจะเห็นชอบหรือไม่เห็นชอบกับร่าง
 พระราชบัญญัติสภาการเมืองแร่ครับ ผมอยากจะถามที่ประชุมว่า ท่านผู้ใดเห็นชอบกับร่าง
 พระราชบัญญัติสภาการเมืองแร่ พ.ศ. .... ซึ่งคณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว ขอให้ยก
 มือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ 89 คน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบ ขอให้ยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เห็นชอบมี 89 ท่าน ไม่เห็นชอบ ไม่มีครับ
 จบวาระแล้วนะครับหมดแล้ว 4.1 , 4.2 เวลาที่เหลืออยู่ 10 กว่านาที จะเอาเรื่องอื่นไป
 พิจารณาผมก็คิดว่าก็คงไม่ทันครับ ผมขอพักการประชุม ขอมาประชุมบ่าย 2 โมงตรงอีกครั้งหนึ่ง
 ขอขอบคุณมากครับ

พักการประชุมเวลา 11.40 นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา 14.35 นาฬิกา

(เนื่องจากนายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ประธานสภาผู้แทนราษฎร มีกิจธุระ นายสะอาด ปิยะวรรณ รองประธานสภาผู้แทนราษฎร คนที่ 1 จึงปฏิบัติหน้าที่แทน)

ผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนประธานสภาผู้แทนราษฎร : เนื่องจากวันนี้ในขณะนี้มีท่าน ส.ส. ผู้มีเกียรติของเรามาประชุมกันน้อย ที่มาประชุมกันน้อยก็เพราะว่ามีพรรคบางพรรคมีการประชุมใหญ่ เพราะฉะนั้นผมขอเลื่อนการประชุมไป ส่วนพรรคที่ประชุมกันนั้นผมไม่ต้องประกาศเพราะว่าพวกเรากรู้กันเองครับ ขอขอบคุณมากครับ

เลิกประชุมเวลา 14.45 นาฬิกา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

(สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน)

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ สภาได้รับรองแล้ว แต่ประธานสภายังมิได้ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน เนื่องจากได้มีพระราชกฤษฎีกายุบสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2526 ตามมาตรา 101 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2521 เมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2526 ทำให้สภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลง

จึงขอบันทึกไว้เป็นหลักฐาน และขอรับรองความถูกต้องของรายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งนี้ ตามนัยแห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. 2522 ข้อ 24 วรรคสอง

กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา

(พลตรี กระวี สุทัศน์ ณ อยุธยา)

เลขาธิการรัฐสภา

งานรายงานการประชุม
กองการประชุม

ผู้จตุรายนงานการประชุม

รัชนี้ ชันธิโชติ
 กัลยา พิมพ์เสน
 พรรณบุษผา วิไลวงษ์
 ทิพรัตน์ สาคประดับ
 อัมพา กินทิโกวิทย์
 เกษรา โกฎจนาท
 ประภา วิริยะภีร์รัตน์
 สุชาดา ภมระราภา
 สติมา คุ่มมงคล
 สุจิตรา ไกรบุษผา
 กรุณา พิมพ์สุวรรณ
 นนทลี จำปี้คง
 ชนิกา ศรีสมวงษ์

สุภาภรณ์ มาลัยทัต
 สุจิตรา ทองมา
 เยาวเรศ นवलสกุล
 ประเสริฐ ปันสิน
 กฤษณา มิ่งสุวรรณ
 พัชรี ไซคำพา
 ชลอลักษณ์ ธรรมผล
 วัฒนีย์ อุคมภักดี
 รุจิรา เมล็ดแดง
 ภูษชงค์ เอกบุตร
 อรสา เจียมเจริญ
 ปราณี เอกรัตนากุล
 สุกคະนึ่ง คิษยาธิคม

คณะกรรมการการตรวจรายงานการประชุม

นายปิยะณัฐ วัชรภรณ์
 นายธีระพันธ์ เพ็ชรสุวรรณ
 นายสำเร็จ ภูนิคม
 นายประสงค์ วงษ์สุนทร
 นายชัย ชิดชอบ
 ร้อยเอก ชะโลม รัตนเสถียร
 นายบัวพรหม ธีรกัลยาณพันธ์
 นายสุขุม เลาวัดย์ศิริ
 นายบัญญัติ วงษ์ประยูร
 นายฤทธิ อินทนันท์
 นายสำรवल มหิทธิบุรินทร์
 นายถวิล จันทรประสงค์
 นายณรงค์ บุญสิทธิ์
 นายโกศล แวงวรรณ

ตรวจแล้ววันที่ 31 เดือน มกราคม พ.ศ. 2526

สภารับรองในคราวประชุม
 ครั้งที่ 3/2526 (สมัยวิสามัญ)
 วันที่ 17 กุมภาพันธ์ 2526

.....
 ประธานสภาผู้แทนราษฎร